

DEN DANSKE Stjerne

NR. 3
MARTS 1964
113. ÅRG.

DEN *danske* STJERNE

Organ for JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nr. 3

MARTS 1964

113. ÅRG.

Indhold:

Kærlighedens sarte blomst 51
Fra missionens præsidentskab 52
Lad jer ikke bedrage 53
Apostel Ezra Taft Benson – Europæisk missions-præsident 56
Referat af distriktskonferencen 57
Hjælpeforeningen 58
Primary 60
Kronet med herlighed .... Midtersiderne
G.U.F.-Stævnet 1964 61
Genealogisk Forening 62
To tempelrejser 64
Søndagsskolen 64
G.U.F. 66
Kredslærerindernes Budskab 67
Kredslærernes Budskab 68
Præstedømmet 69
Personlige nyheder 70

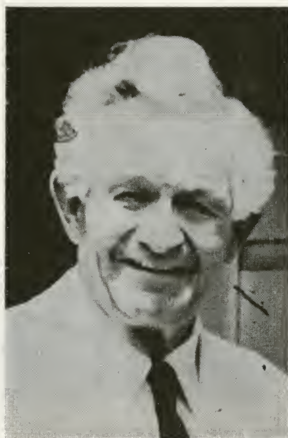
Den danske Stjerne udkommer den 1. i hver måned og abonnementsprisen (incl. porto) er i Danmark kr. 13,00 pr. halvår, kr. 25,00 for et helt år ÷ oms 9 %, i udlandet $ 3,00 pr. halvår, $ 5,00 for et helt år. I løssalg kr. 2,50 pr. nummer.

Betaling kan i Danmark ske gennem postgiro 333.38 til
Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, Priorvej 12, København F. Telefon 01 - 34 24 55

R. Earl Sorenson, missionspræsident, ansvarh. redaktør
Mary W. Kaiser, redaktør
Annoncer: Jørgen W. Schmidt

ORACO-reklame *97 03 35

Tryk: O. Christensen, Holte

Kærlighedens sarte blomst

af *Præsident David O. McKay*

Jeg husker, da jeg engang som ung red langs den sydlige gren af Ogden River på en støvet vej i nærheden af mit hjem i Huntsville, Utah. Den gang var der ingen brolagte veje. Vilde roser prydede vejsiden, men deres blomster var dækket af støvet fra de forbipasserende og fra mændene med deres tunge vogne, som trak tømmer ned ad den gamle vej.

Jeg standsede ikke for at plukke en rose langs vejen, men en mils vej længere fremme drejede jeg til venstre ind på engen, lige nedenfor en bjergkanal. Der stod de samme slags roser, blomstrende i solskinnet og kun berørt af morgenduggen, uden at være tilsmudset af støvet fra alle de rejsende, som kom forbi.

Det var den rose, jeg stod af hesten for at plukke, og jeg tænkte: »Det er en sådan pige, jeg gerne ville vælge en dag som hustru — en der er borte fra alfarvej, ren og pletfri, uberørt af det flyvende støv, som er faret forbi.«

Det er den slags pige, enhver ung mand burde ønske at vælge, hvis han har sandhedens kærlighed i sit hjerte, hvis han har kærlighed til ære og skønhed og rene dyder.

Det er en del af de råd, som jeg sommetider har givet, når jeg har foretaget vielse for unge mennesker i templet. Jeg deler disse råd med jer nu:

Ægteskab er noget, som man ikke skal gå let ind til, og ikke skal afslutte for fornøjelse, eller ved den første vanskelighed, som kan opstå, når man drager ned ad ægteskabets landevej.

Der er noget foruden instinktet, som er langt skønnere og mere helligt i vort liv, og som forener sjælene til én, og dette noget er kærligheden, den mest guddommelige egenskab i den menneskelige sjæl. Der findes ingen vanskelighed, ingen sorg, ingen sukces, ingen berømmelse, ingen rigdom, intet i verden, som kan skille to hjerter, der er bundet sammen ved kærlighedens gyldne greb og beseglet ved det hellige præstedømmes myndighed.

Jo ældre jeg bliver, og jo mere erfaring jeg får, jo mere overbevist er jeg om, at der findes tre fundamentale betingelser, som ethvert ægtepar burde erindre — ikke kun de, som skal til at begynde ægteskabets vej, men også de, som allerede er godt på vej.

Den første betingelse, som bidrager til kærlighed, til at nære den, er forbundet med det lille enkle ord *mildhed.* Det er betydningsfuldt, at en berømt sætning i Kærlighedens Sang er følgende: »Kærligheden er langmodig, kærligheden er mild«. *(1. Kor. 13:4).* Hvilken filosofi i den ene sætning! Jeg kender ikke noget, som en brud sætter mere pris på, især i de første måneder og år af det, som jeg kan kalde »smelteperioden«, end venlighed og mildhed fra mandens side.

Blide toner og omsorgsfulde handlinger vokser ganske naturligt ud af denne følelse. Stemmen har en stor del at gøre med lykke, med harmoni, med sympati. Jeg tror, det var den tanke, som tilskyndede en eller anden til at sige, at et ægtepar aldrig burde tale højrøstet til hinanden, med mindre der er ild i huset!

Men mere vigtigt end blide toner er de blide, hensynsfulde handlinger overfor hinanden, med andre ord *fortsat bejlen* efter brylluppet. Vi skal huske at være høflige overfor hinanden, for i dette hverdagsliv glemmer manden sommetider, og hustruen også, at vise lidt høflighed i hjemmet. Dette er især vigtigt, når der er børn i hjemmet, for de lægger mærke til disse ting, og forældrenes handlinger vil have stor indflydelse på dem.

Men mere vigtig end følelsen af mildhed og venlighed, endnu mere vigtig end den elskedes venlige, omsorgsfulde handlinger, er den tredie betingelse, som er forbundet med denne sætning: »Kærlighed tror alt«. (Se *ibid. 13:7).* Den tillid, den tro, er det element, hvori kærligheden trives. Måske er du ikke klar over det nu, således som du vil blive det senere i livet, men den søde tillid, som du har angående denne yndige unge pige, er den kosteligste ting, som en ægtemand kan sætte pris på — mere strålende end rigdom, land, ejendom, stilling, berømmelse — den absolutte tillid til, at hun er lige så ren som det brudeslør, der falder ned over hendes skuldre, så uplettet som solstrålen. Og hun skulle have den samme tillid til dig, fordi hun ved, at du er lige så værdig til faderskab. Den tillid er det højeste, det mest ophøjede element, hvori kærlighed trives. Jeg indrømmer, at der er ikke noget højere ideal i hele verden, og jeg ville ønske, at enhver ung kunne blive klar over, hvad det betyder for fremtidig harmoni og lykke at begynde det ægteskabelige liv i renhed og med en pagt, der binder begge til loyalitet og ophøjet troskab.

Husk altid, at kærlighed er en sart blomst, hvis rødder

findes i menneskets hjerte. Den trives i tillidens og troskabens element, ligesom rosen trives i solskinnet og morgenduggen. Men i en atmosfære af mistillid, mistro eller tvivl til hinanden vil den visne, den vil falme. Troskab og bestandighed er for sjælens lille blomst, hvad solen er for rosen.

Vær altid dig selv — dit bedre selv — lige meget under hvilke omstændigheder eller i hvis selskab du befinder dig.

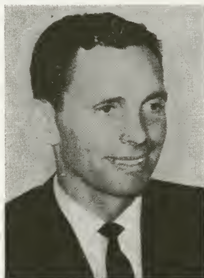
Bevar dit blod ubesmittet, dit navn pletfrit.

Prøv altid at tjene dine medmennesker gennem den guddommelige organisation Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.

At lytte til og efterleve disse forslag vil gøre dig rig på venner og på himlens rigeste velsignelser.

Tempelvielse er begyndelsen på rejsen ad vejen sammen — en vej, som aldrig vil høre op. Evige glæder kan man få et glimt af i templet. Disse glæder kan blive dine — jeres — hvis I blot vil følge de evige principper, der udkastes for jer på jeres bryllupsdag i Herrens hus.

David O. McKay

Fra missionens præsidentskab

Når vi nærmer os påsken, vender vore tanker sig mod Kristus og hvad Han betyder for os. Påskedag er en særlig dag, en dag, som vi skal være taknemmelige for, og en dag, hvor vi skal være glade, fordi vi ved, at Jesus lever igen. Han oprejstes fra de døde. Vi vil alle leve igen på grund af Hans store kærlighed til os. I lyset af disse sandheder kommer en anden tanke til mit sind. Hvilke ting er det, som betyder mest?

»Se til, at I vogter jer for alskens havesyge; thi selv om et menneske har overflod, afhænger hans liv ikke af det, han ejer.« *(Luk. 12:15).* Det var det, Jesus sagde til en ung mand, som ønskede, at Han skulle tale til hans broder, så han kunne dele sin arv med ham. Jesus fortalte ham så lignelsen om den rige mand, som byggede større og større lader, hvor han kunne samle sin høst, blot for at dø, da den var sikkert oplagret. »Således går det den,« sagde Jesus, »som samler sig skatte, men ikke er rig hos Gud.«

Jesus lærte os mange ting, men måske ikke nogen, der er mere vigtig end de sande værdier i livet. Vi bliver så let imponeret af de øjeblikkelige fornøjelser og tilfredsstillelser og de ting, som vi og andre kan se, at vi undlader at se betydningen af, at vi gør de rigtige valg i livet. Nu, som i Jesu dage, udarbejder vi planer og kæmper for at oplagre skatte på jorden, blot for at finde, at vi ikke er rige i vort eget indre liv, og vi er »ikke rige hos Gud.«

Materielle goder har en lovlig plads i vort liv. Vi lever på jorden, og vor dødelige eksistens afhænger af mad, drikke, husly og klæder. I mange tilfælde skaber materielle goder også et middel for os til at være godgørende og gæstfri og til at glæde os ved et mål af bekvemmelighed og sikkerhed, som befrier vort sind og vort hjerte, så vi kan få tid til større interesser og højere mål.

Jesus fordømte ikke denne verdens goder. Han syntes at glæde sig over dem, og Han behandlede både de rige og de fattige med respekt; men Han advarede os mod havesyge og mod kærlighed til rigdomme. »Thi hvad gavner det et menneske, om han vinder den hele verden, men må bøde med sin sjæl?« *(Matt. 16:26).*

»Ingen kan tjene to herrer; han vil jo enten hade den ene og elske den anden eller holde sig til den ene og ringeagte den anden. I kan ikke tjene både Gud og mammon.« *(Matt. 6:24).*

»Thi hvor din skat er, der vil også dit hjerte være.« *(Matt. 6:21).*

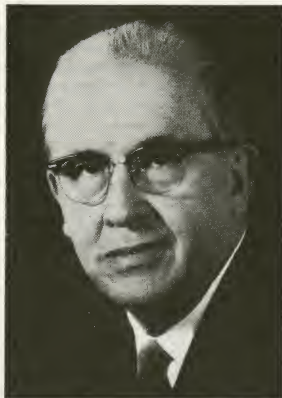
Verdslige goder tilfredsstiller ikke det indre menneske. Som et Guds barn, skabt i Guds billede, blev mennesket født til at være skabende, at bruge sin intelligens, at bevare sin renhed og at elske sine medmennesker. Skabende, elskende, sultende og tørstende efter retfærdighed, skønhed og sandhed — dette er livets grundlæggende tilfredsstillelse. Disse mål opfylder vor menneskelige og guddommelige natur. Kun hvis vi beskæftiger os med den slags ting, er vi virkelig vor himmelske Faders sønner og døtre, og Hans Søns disciple.

»Alt, hvad vi i dette liv opnår på intelligensens område, skal følge med os i opstandelsen.« *(L. & P. 130:18).*

Derfor — vær ikke bekymrede over, hvad I skal spise, eller hvad I skal drikke, eller hvad I skal klæde jer i. Er ikke livet mere end kød og legemet mere end klæderne? Men søg først Guds Rige og Hans retfærdighed. *(Matt. 6:29—34).*

Hvis vi først søger Guds Rige og Hans retfærdighed i dette liv, hvor stor vil da ikke vor glæde blive på vor egen personlige påskemorgen — dagen for vor egen opstandelse.

R. Earl Sorenson,
missionspræsident.

Lad jer ikke bedrage ...

af *Ezra Taft Benson* af De Tolv Apostles Råd

(Tale ved Generalkonferencen i Salt Lake City den 4. oktober 1963)

Ydmygt og taknemmeligt taler jeg til Dem i dag. Ydmyg overfor det ærefrygtindgydende ansvar at tale til Dem — taknemmelig for evangeliet og profeten, som er vort overhoved.

For år tilbage overværede min oldefar, som den gang undersøgte Kirken, et mormonmøde, under hvilket et medlem skændtes med grenspræsidenten angående nadverbordet. Da mødet var forbi, vendte min oldemor sig til min oldefar og spurgte ham, hvad han nu syntes om mormonerne. Jeg vil altid være taknemmelig for hans svar. Han sagde, at han mente, at medlemmernes handlinger på ingen måde forandrede mormonismens sandhed. Den overbevisning frelste ham fra mangen en tragedie. Før min bedstefar sluttede sig til Kirken, blev han betaget af en vidunderlig bøn af apostel John E. Page.

Men senere blev den unge mand, der nu var omvendt, i høj grad chokeret af den samme mand, hvis handlinger genspejlede hans gradvise frafald.

Ironisk nok valgte Brigham Young, da ældste Page til sidst blev udelukket, den unge mand til at tage ældste Pages plads i De Tolvs Råd.

Seks af de oprindelige Tolv Apostle, som var udvalgt af Joseph Smith, blev udelukket. De Tre Vidner til Mormons Bog forlod Kirken. Tre af Joseph Smiths Rådgivere faldt fra — den ene hjalp endog med til at planlægge komplottet om hans død.

Et naturligt spørgsmål, som måske kan rejses, ville være, at hvis Herren i forvejen vidste, at disse mænd ville falde, hvad han utvivlsomt vidste, hvorfor fik Han så sin Profet til at kalde dem til så høje stillinger? Svaret er: For at opfylde Herrens hensigter. Thi selv Mesteren fulgte Faderens vilje, da Han valgte Judas. Præsident George Q. Cannon kommer også med en forklaring, da han siger:

»Måske er det Hans egen plan, at fejl og svagheder skal vise sig på høje steder, for at Hans Hellige kan lære at stole på Ham og ikke på noget menneske eller nogle mennesker.« *(Millennial Star,* 15. Februar 1891).

Og dette er en parallel til Lehis formaning: ».... Jeg vil ikke forlade mig på en arm af kød ....« *(2 Nephi 4:34).*

»Kirken«, siger Præsident McKay, »bliver kun lidt, om overhovedet, skadet ved forfølgelse og bagtalelse fra uvidende, uoplyste eller ondskabsfulde fjender.« *(The Instructor,* februar 1856).

Det er indenfor Kirken, at de største hindringer kommer. Og således synes det altid at have været. Så rejser det spørgsmål sig, vil vi holde fast ved Riget og kan vi undgå åt blive bedraget? Dette er i sandhed et vigtigt spørgsmål, thi Herren har sagt, at i de sidste dage vil djævelen ».... rase i menneskehjerterne ....« *(2 Nephi 28: 20),* og hvis det var muligt, vil han »bedrage selv de udvalgte«. (Se *Joseph Smith 1:5—37).*

»Djævelen«, sagde Brigham Young, »fremsætter sine principper og argumenter på den mest overbevisende måde, og i det mest vindende sprog, ledsaget af de mest yndefulde stillinger; og han er meget omhyggelig med at indynde sig hos de mægtige og indflydelsesrige blandt menneskeheden, forener sig med populære partier, glider ind i betroede og vellønnede stillinger ved at lefle for populære følelser, skønt det vil skade og undertrykke de uskyldige for alvor. Sådanne personer påtager sig en engels manerer, viser sig næsten som lysets engle, så godt de overhovedet kan, for at bedrage de uskyldige og de ubesindige. Det gode, de gør, gør de i en ond hensigt overfor Jesu Kristi gode og trofaste følgesvende.« *(Journal of Disourses,* II 238—239).

De af os, som tror, at ».... alt er vel i Zion ....« *(2 Nephi 28:21)* til trods for Mormons Bogs advarsel, vil måske tænke over Heber C. Kimballs ord, da han sagde: »Ja, vi tror vi er sikre her i disse evige bjerges kamre .... men jeg vil gerne sige til jer, mine brødre, tiden vil komme, da vi vil blive blandet i disse nu så fredfyldte dale i en sådan udstrækning, at det vil være vanskeligt at kende en Helligs ansigt fra ansigtet hos en fjende af Guds folk. Så er det tid til at se efter den store si, for der vil være en stor sigtningstid, og mange vil falde. For jeg siger jer, der vil komme en prøve, en Prøve, en PRØVE.« *(Heber C. Kimball,* 1856. Citeret af J. Golden Kimball, *Conference Rapport,* oktober 1930).

En af de største taler, jeg nogensinde har hørt eller læst angående, hvorledes man skal undgå at blive bedraget, blev holdt fra denne talerstol under præstedømmets møde ved oktober-konferencen 1960 af ældste Marion G. Romney. Under talen udtalte ældste Romney, at der var ingen garanti for, at djævelen ikke vil bedrage en masse mænd, som holder præstedømmet. Derefter udtaler ældste Romney, efter at have refereret til en tale om handlefrihed af Præsident McKay: ».... Handlefrihed er det princcip, som Satan førte krig imod i himmelen. Det er stadig den front, hvor han fører sine mest rasende, uærlige og vedvarende angreb. At dette ville blive tilfældet, var forudset af Herren ....«

Og efter at have citeret skriftstedet

fra Den Kostelige Perle om kampen i himmelen angående handlefrihed *(Moses 4:1—4)* fortsætter ældste Romney:

»De ser, at den gang han blev kastet ud af himmelen, var hans mål (og er stadig) at bedrage og forblinde menneskene og føre dem fangne efter sin vilje.' Dette bidrager han effektivt til, når så mange ikke vil lytte til Guds røst. Hans hovedangreb er stadig mod handlefriheden. Hvis han kan få mennesker til at opgive deres handlefrihed, har han dem godt på vej til fangenskab.

Vi, som holder præstedømmet, må passe godt på selv, så vi ikke falder i de snarer, som han lægger for at berøve os vor frihed. Vi må være omhyggelige med, at vi ikke bliver ledet til på nogen måde at anerkende eller støtte en hvilken som helst organisation, sag eller mål, som i sin yderste konsekvens vil bringe vor handlefrihed i fare, enten det er i politik, regering, religion, forretningslivet, uddannelse eller på noget som helst andet område. Det er ikke nok for os at være oprigtige i det vi støtter. Vi må være rigtige!«

Ældste Romney gav så udkast til nogle prøver, som kan skelne det sande fra det modsatte. Nu er dette afgørende for os at vide, for som Præsident John Taylor sagde: »Foruden at forkynde evangeliet har vi en anden mission, nemlig den evige fortsættelse af menneskets handlefrihed og rettigheder.« *(Journal of Discourses, 23,63).*

Det var kampen om handlefrihed, som skilte os, før vi kom her; det kan lige så vel blive kampen om det samme princip, som vil bedrage os og skille os igen.

Må jeg foreslå tre korte prøver for at undgå at blive bedraget, begge handlende om denne kamp for friheden og alle andre ting.

1. Hvad har Standardværkerne at sige om det? »Til læren og vidnesbyrdet! Således skal visselig de komme til at tale, som nu er uden morgenrøde,« sagde Esajas *(Es. 8:20).* Dette er en af de store sandheder hos Esajas, som er så vigtig, at den blev indeholdt i skriftstederne i Mormons Bog. Dér lyder det: »Til loven og vidnesbyrdet; og når de ikke taler således, er det fordi, der ingen lys er i dem.« *(2 Nephi 18:20).* Og Hosea sagde: »Mit folk skal gå til grunde, fordi det er uden kundskab ..« *(Hos. 4:6).*

Vi må flittigt studere skrifterne. Af særlig betydning for os er Mormons Bog og Lære og Pagter. Joseph Smith sagde: ».... at Mormons Bog var den mest korrekte af alle bøger på jorden, og nøglen til vor religion, og et menneske ville komme nærmere til Gud ved at holde sig til dens forskrifter end til nogen anden bog.« *(DHC 4, 461).*

Mormons Bog, sagde Brigham Young, blev skrevet på hans hjertes tavler og hjalp uden tvivl med til at frelse ham fra at blive bedraget. Mormons Bog har en masse at sige om Amerika, frihed og hemmelige sammenslutninger.

Lære og Pagter er vigtig, fordi den indeholder de åbenbaringer, som hjalp med til at lægge grundvolden til dette store sidste-dages værk. Den taler om mange ting. Afsnit 134, vers 2, udtaler, at regeringer skal sikre rettighederne og ejendomsretten. Dette er vigtig læsning i dag, hvor regeringskontrollen er voksende og folk mister retten til at kontrollere deres egen ejendom.

2. Den anden vejleder er: hvad har Kirkens sidste-dages Præsidenter at sige om emnet — især den nulevende Præsident? Præsident Wilford Woodruff fortalte et tilfælde i Kirkens historie, da Brigham Young talte til en forsamling i overværelse af Profeten Joseph Smith:

»Broder Brigham gik op på forhøjningen, og han tog Bibelen og lagde den ned; han tog Mormons Bog og lagde den ned; og han tog Lære og Pagter og lagde den ned foran sig, og han sagde: 'Dér er Guds skrevne ord til os angående Guds værk fra verdens begyndelse, næsten, til vore dage.' 'Og nu', sagde han, 'når jeg sammenligner med de levende orakler, er disse bøger intet for mig; de bøger bringer ikke Guds ord direkte til os nu, således som en Profets ord gør det, eller en mand, der bærer det hellige præstedømme i vore dage og vor generation. Jeg ville hellere have de levende orakler end alle de skrevne i bøgerne.' Det var den kurs, han fulgte. Da han var færdig, sagde broder Joseph til forsamlingen: 'Broder Brigham har sagt jer Herrens ord, og han har sagt jer sandheden' ....« *(Conference Rapport,* oktober 1897).

Der er kun én mand på jorden dag, som taler for Kirken. (Se *L. & P. 132: 7,21:4).* Den mand er Præsident David O. McKay. Fordi han giver Herrens ord til os i dag, har hans ord en endnu større øjeblikkelig betydning end de gamle profeters. Når han taler under den Helligånds indflydelse, er hans ord hellig skrift. (Se *L. & P. 68:4).*

Præsidenten kan tale om ethvert emne, som han føler er til gavn for de hellige. Som Brigham Young har udtalt: »Jeg udfordrer ethvert menneske på jorden til at udpege den sti, som en Guds profet skulle vandre på, eller udpege hans pligt, og nøjagtig hvor langt han skal gå for at diktere timelige eller åndelige ting. Timelige og åndelige ting er uadskilleligt forbundne og vil altid være det.« *(Journal of Discourses 10, 364).* Andre funktionærer i riget er faldet fra, men aldrig Præsidenterne. At holde øjet fæstet på kaptajnen er stadig et godt råd. En levende profets ord må og vil altid have forrangen.

3. Den tredie og endelige prøve er den Helligånd — Åndens prøve. Gennem den Ånd kan vi ».... kende sandheden i alle ting.« *(Moroni 10:5).* Denne prøve kan kun blive helt effektiv, hvis ens veje til samkvem med Gud er rene og dydige og ikke oversået med synd. Brigham Young sagde:

»I kan vide, om I ledes på den rette eller den forkerte vej, så vel som I kender vejen hjem; thi ethvert princip, Gud har åbenbaret, virker selv overbevisende om sin egen sandhed for det menneskelige sind ....

Hvor ville det være en skam, hvis vi skulle føres af ét menneske til den yderste ødelæggelse! Er du bange for dette? Jeg er mere bange for, at dette folk har så megen tillid til deres ledere, at de ikke vil spørge sig selv hos Gud, om de ledes af Ham. Jeg er bange for, at de slår sig ned i en tilstand af blind selvsikkerhed, betror deres evige skæbne i deres lederes hænder med en dumdristig tillid, som i sig selv ville forpurre Guds hensigter med hensyn til deres frelse, og svække den indflydelse, de kunne give deres ledere, hvis de vidste selv, gennem Jesu åbenbaringer, at de ledes på den rette vej. Lad hver mand og kvinde vide, gennem Guds Ånds hvisken til dem selv, om deres ledere vandrer på den sti, som Herren befaler, eller ej. Dette har stedse været min formaning.« *(Journal of Discourses 9, 149—50).*

Ældste Heber C. Kimball udtalte: »Den tid vil komme, da ingen mand eller kvinde vil være i stand til at holde ud ved et lys de har lånt af andre.« (Orson F. Whitney: *Life of Heber C. Kimball, 1888 edition 461.)*

Hvorledes kan vi da vide, om et menneske taler ved ånden? Bibelen, Mormons Bog og Lære og Pagter giver os nøglen. (Se *L. & P. 50: 17—23; 2 Nephi 33:1; 1. Kor. 2:10—11).* Præsident Clark sammenfattede dem godt, da han sagde:

»Vi kan kun sige, hvornår talerne ledes af den Helligånd, hvis vi selv ledes af den Helligånd. På en måde flytter dette fuldstændigt ansvaret fra dem over til os til at bestemme, når de taler således .... Kirken vil gennem den Helligånds vidnesbyrd hos medlemmerne i deres helhed vide, om brødrene, når de giver deres synspunkter udtryk, bliver bevæget af den Helligånd; og til rette tid vil denne kundskab blive åbenbaret.« *(Church News, 31. juli 1954).*

Vil denne Ånd være nødsaget til at kontrollere handlinger i andre situationer? Ja, og den kunne bruges som en vejleder og beskytter for de trofaste i en situation, der er beskrevet af ældste Lee ved det sidste møde for præstedømmet i Kirken, da han sagde:

»I Kirkens historie har der været tider eller tilfælde, hvor Rådgivere i Det Første Præsidentskab og andre i høje stillinger har søgt at vælte Præsidentens afgørelse eller overtale ham imod hans inspirerede dom, og hvis De vil læse Kirkens historie omhyggeligt, vil De se, at sådanne oppositioner altid har bragt ikke alene katastrofale resultater for dem, som satte sig imod Præsidentens afgørelse, men næsten altid blev sådanne midlertidige overtalelser kaldt tilbage for at overvejes påny, eller der blev foretaget en omstødelse af den forhastede handling, som ikke var i overensstemmelse med følelserne, de inspirerede følelser, hos Kirkens Præsident. Og dette, hævder jeg, er en af de fundamentale ting, som vi aldrig må tabe af syne, når vi opbygger Guds Rige.« (*Conference Rapport,* april 1963).

Dette er altså de tre prøver: Standardværkerne, de inspirerede ord fra Kirkens Præsidenter, specielt de levende Præsidenters, og den Helligånds tilskyndelser.

Brødre og søstre, i denne store kamp for handlefrihed, tænk da blot på hvilken magt for det gode vi kunne være i denne verden, hvis vi var enige. Husk, hvorledes Præsident Clark plejede at gentage i præstedømmets møder, at der var ikke den retfærdige ting i denne verden, som vi ikke kunne udføre, hvis vi blot var enige.

Og præsident McKay har gentaget det atter og atter, når han har udtalt: »Næst efter at være ét i at dyrke Gud, er der intet i denne verden, som denne Kirke skulle være mere enige om, end at opretholde og forsvare de Forenede Staters Forfatning.

Må vor Herres appel til os i Hans forbøn om enighed realiseres i vore hjem, vore warder, vore stave og i vor støtte til de grundlæggende principper i vor Republik,« sagde Præsident McKay. (*The Instructor,* februar 1956).

Til dette siger jeg Amen og Amen.

Gud har ikke efterladt os i mørke angående disse ting. Vi har skrifterne, de gamle og de nye. Vi har en levende profet, og vi kan få Ånden.

Joseph Smith så virkelig Faderen og Sønnen. Det rige, som blev oprettet ved Profetens hjælp, vil rulle videre.

Vi kan gå fremad sammen med det.

At vi alle må gøre det og ikke lade os bedrage er min ydmyge bøn i Jesu Kristi navn. Amen.

Kirkens Første Præsidentskab

Præsident David O. McKay (i midten), *1. rådgiver Hugh B. Brown* (til venstre), *2. rådgiver Nathan Eldon Tanner* (til højre).

Apostel Ezra Taft Benson
Europæisk missionspræsident

Apostel *Ezra Taft Benson,* tidligere landbrugsminister i De forenede Stater, er blevet kaldet som præsident for den europæiske mission, der omfatter 12 missioner i det østlige Europa. I sit nye kald vil han have ledelsen af mere end 2100 missionærer. Han efterfølger Theodore M. Burton, som har præsideret over den europæiske mission i de sidste to år. Missionens hovedkvarter er i Frankfurt.

Ældste Benson er medlem af De Tolv Apostles Råd og har været det i 20 år.

Den 64-årige tidligere landbrugsleder i Amerika har været i Europa siden begyndelsen af året, men er ikke nogen fremmed i Europa, idet han tjente som missionær i England fra 1921 til 1923. I 1946 vendte han tilbage som overhoved for den europæiske mission i et år. Det var bl. a. hans arbejde at få missionærarbejdet genoptaget i Europa efter 2. Verdenskrig. Han besøgte Danmark adskillige gange under sin daværende præsidenttid.

Medens ældste Benson var landbrugsminister, rejste han vidt omkring i de europæiske lande, så vel som over resten af verden. Han besøgte også Sovjetunionen, hvor et af højdepunkterne under hans ophold var en gudstjeneste i Moskva, hvor han talte. Mange af de journalister og andre, som var tilstede ved gudstjenesten, kaldte den »den mest betagende oplevelse i deres liv«.

Ezra Taft Bensons udnævnelse som Amerikas landbrugsminister kom i 1952, da Eisenhower blev valgt første gang. Han var en af de få af kabinettets medlemmer, som tjente under hele Eisenhowers 8-årige periode i Det Hvide Hus.

Ældste Bensons udnævnelse til sit lands øverste landbrugspost kom, efter at han gennem mange år havde været en ledende person i forskellige landbrugsorganisationer i Amerika. I adskillige år var han formand for National Council of Farmer Cooperatives med hovedsæde i Washington, D.C.

Han har også været aktiv i spejderbevægelsen hele sit liv og er i dag medlem af Nationalbestyrelsen for Drengespejderne i Amerika. For sit arbejde for spejderne har Benson modtaget den højeste belønning, der gives, sølvbøflen.

Ældste Benson er æresdoktor ved 11 universiteter og colleger.

Han er i sit nye kald til Europa ledsaget af sin hustru, Flora Smith Asmussen Benson, som er af dansk afstamning, hendes forfædre boede i Køge. Desuden er han ledsaget af en datter, Beth. Søster Benson vil lede arbejdet i Hjælpeforeningen i Europa, så længe præsident Benson præsiderer over den europæiske mission.

Som Amerikas landbrugsminister var ældste Benson hovedtaleren ved Rebildfesten i 1959.

Under en rundrejse til de europæiske missioner besøgte præsident og søster Benson og deres datter Beth Danmark i dagene 3. og 4. februar, hvor præsident Benson bl. a. drøftede byggeprogrammet i den danske mission med missionspræsident R. Earl Sorenson.

Hosstående billede af familien Benson er taget under et interview med Berlingske Tidende den 4. februar i missionshjemmet på Dalgas Boulevard i København.

Adskillige af de store københavnske blade bragte billeder og artikler om familien Benson og besøget i Danmark.

Familien Benson

Referat af distriktskonferencen i København

den 25. og 26. januar

Efter en række præsidentskabsmøder fredag og lørdag holdtes det første offentlige møde af præstedømmet lørdag kl. 18,45, hvor præsident R. Earl Sorenson talte. Medlemmerne deltes derpå i tre klasser for det aronske og det melkisedekske præstedømme, mens missionærerne samledes for sig selv. I klasserne gaves instruktioner af de respektive præsidentskaber. Tilstede 213.

Distriktskoret var derpå vært ved en koncert, hvor også Amager Gren medvirkede ved sit kor og en dobbeltkvartet. Desuden hørtes missionærkvartetten, Astri Antonsen (sopran), Hans Brun (klaver) og Ældste Roger Sørensen (orgel) og præsident Sorenson talte kort. Tilstede 446.

Søndag morgen kl. 9 afholdtes et møde for alle kvinder, og mødet søndag formiddag begyndtes kl. 10 med at Niels Johansen, rådgiver til distriktspræsidenten, bød velkommen. Præsident Tom Asmussen ledede derefter opretholdelsen af kirkens generalautoriteter og missionsfunktionærer. Distriktssekretær Finn Nielsen gjorde det samme for distriktets personnel. »Syngende Mødre« og Primarys børnekor underholdt, hvorpå 8 missionærer kort bar deres vidnesbyrd i anledning af deres forestående afløsning.

Rådgiver i distriktet, Jørgen Schmidt, talte derpå. Han fortalte om en katolsk præst, som Nordre Grens G.U.F. havde inviteret til at tale. Han gjorde det i 2 timer, i hvilke han bl. a. fremførte stærkt, at katolikerne tror, at hvert ord i det Nye Testamente skal forstås bogstaveligt, at ønsketænkning er forbudt. I den følgende spørgetime kom præsten ind på bl. a. spørgsmål som barnedåb eller voksendåb, neddypningsdåb eller bestænknings- eller overhældsdåb. Br. Schmidt påviste, hvorledes præsten for at forklare sin kirkes standpunkt i disse forhold i udstrakt grad havde benyttet sig af ønsketænkning, netop hvad han selv så stærkt havde fordømt. Han advarede mod falske lærdomme og falske profeter.

Derpå talte missions-rådgiver, Ældste George Vaieland over konferencens emne »Af deres frugter skal I kende dem«. Han læste skriftstedet, hvor der står, at et godt træ bærer gode frugter, et dårligt træ dårlige frugter. Hver kirke og hvert folk skal underkaste sig denne prøve. Mange siger, at åbenbaring er ophørt. Men sådan sker også idag og er en af kirkens frugter. Han talte om andre frugter, som vor kirke kan fremvise og derved bevise, at den er et godt træ.

Ældsternes dobbeltkvartet sang derpå, og så talte præsidentinden for Missionens Hjælpeforening, str. Inger Rasmussen. Hun citerede profetens ord om foreningen: »Intelligens og kundskab vil tilflyde denne forening«. Hun opfordrede brødrene til at sende deres hustruer til foreningens møder og aktiviteter — på samme måde, som søstrene altid har sørget for at få mændene afsted til præstedømmets møder. En af Hjælpeforeningens vigtigste opgaver er at tjene andre.

Præsident R. Earl Sorenson talte nu. Forkyndte, at denne kirke har plads for enhver, et arbejde for alle. Gennem evangeliet kan vi arbejde os tilbage til Gud. En af frugterne i Guds sande Kirke er åbenbaring, ja, Kirken er grundet på åbenbaring. Gud har gennem alle tider åbenbaret sig og forklaret og hjulpet og undervist sine tjenere. Sluttede med at bære sit vidnesbyrd om Kirkens sandhed. Tilstede 562.

Konferencens hovedmøde ledes af br. Jørgen Schmidt og distriktskoret sang. Første taler var br. Niels Johansen, som stærkt påtalte vor falske tro på os selv som gode og retfærdige mennesker. Sandheden er dog, at vi mangler gnisten og lysten til at arbejde. Vi ærer ikke vort præstedømme som vi skal. Og han sluttede med at advare, at eftertiden skal kende os på vore frugter.

Nu talte distriktspræsident Jørgen Ringheim, der sagde, at man måtte begynde med sig selv, når man ville vide, om ånden var tilstede i en forsamling. Hver gang, der i skriften er omtalt noget betydningsfuldt, er ånden med i billedet som formidler. Hvis vi benægter åndens tilstedeværelse, vil vi ikke få den fulde sandhed, men kun så langt vor forstand rækker. Indtil vi begynder at høre og leve efter ånden, vil vi ikke modtage flere velsignelser. Hvis vor ånd forsvinder, og vi ikke tror på åbenbaring, så er vi dårligt stillet. Vi skal styrke ånden imellem os, så vil vi få stor fremgang.

Søster Rebecca Schmidt sang derpå »Fader Vor« på engelsk og dansk, akkompagneret af Søster Inger Rasmussen, hvorpå Missionsrådgiver Tom Asmussen talte. Han talte om konferencens emne, de frugter, vi skal kendes på, er dem vi viser til hverdag. Og han gav instrukser med hensyn til forholdet mellem missionærer og medlemmer. Han sluttede med at sige og pointerede, at jo større stilling, vi har, desto større tjener skal vi være. Vi skal gå søskende imøde med kærlighed.

Efter en kort pause med udluftning, benstrækning og afsyngelse af en fællessang, fortsattes mødet, idet missionspræsidentens hustru, søster Ingrid Sorenson, talte. Hun udtrykte sin glæde over at have sin ældste søn på besøg, netop kommet hertil fra sin mission i Australien.

Så talte ældste Robert Sorenson med sin far som oversætter. Han bar med stor styrke sit vidnesbyrd og talte om, hvordan Kirken var den samme overalt, hvor man kom i verden. Og alle steder kunne man mærke Guds ånd tilstede.

Præsident R. Earl Sorenson talte nu, først om hvorledes vi skal søge kundskab, men at det ikke er al kundskab, der frelser os. Sandhed er sandhed, men vi må finde ud af, hvilken kundskab, der kan frelse os. Han fortalte om flere af apostlene, der tiltrods for høje verdslige stillinger alligevel lød Kirkens kald og gav afkald på stor indtægt og social stilling. Vi skal prøve at blive fuldkomne ligesom Herren er det, og selvom vi skal søge kundskab, skal vi først søge det guddommelige. Lær først evangeliet at kende, så vil Gud åbenbare al sandhed til os.

Tilstede 481.

FN/JS

Hjælpe-foreningen

Kære søstre —

Så har vi igen konferencerne bag os — to dejlige konferencer, som vi for vort vedkommende sent vil glemme. Vi takker jer alle, for den gode ånd, I kom med ved vore bestyrelses- og funktionærmøder, og som omgående forplantede sig til os. Tak for jeres redebonhed, jeres iver efter at tage fat på de forelagte projekter, for jeres gribende vidnesbyrd, jeres søde ansigter, ja, for alt, hvad I gav os at arbejde videre på.

Vort budskab til jer i denne måned er præsident Hugh B. Browns tale til søstrene i Salt Lake City. Vi synes ikke, vi er kompetente til at føje noget dertil. Læs den og sug alt det vidunderlige, der er i den, til jer.

Vi minder jer om Hjælpeforeningens fødselsdag den 17. marts og beder jer om ikke at sky nogen ulejlighed for at gøre den til en virkelig festdag. I Profeten Joseph Smiths Lærdomme vil I finde dejligt stof til taler og til eftertanke i dagens anledning. Prøv også, om I midt i al jeres travlhed kan finde lidt ro til at fordybe jer i Påskens Budskab. Vi beder vor himmelske Fader velsigne jer i jeres daglige liv, i jeres arbejde i Hjælpeforeningen — og vi *er* allerede begyndt at glæde os til næste konference.

De hjerteligste hilsener sender
for Hovedbestyrelsen

Inger Rasmussen.

En hær af gode SAMARITANERE

af

Præsident *Hugh B. Brown*

Første rådgiver i Det Første Præsidentskab

(Tale ved Hjælpeforeningens årlige Generalkonference, oktober 1963).

Mine kære søstre og medarbejdere — jeg føler mig svag og ydmyg ved at stå her, hvor min nære, personlige ven og medarbejder skulle have stået, men som nu er optaget andet sted. Præsident Henry D. Moyle's pludselige bortgang er et tab for Kirken og for verden. Jeg er vis på, vi alle var med i den smukke bøn, hvori str. Harold B. Lee viste str. Moyle og hendes familie vor kærlighed og medfølelse ....

Inden jeg går videre, søstre, ønsker jeg at bære vidnesbyrd for jer, at præsident David O. McKay er en profet, seer og åbenbarer. Han er inspireret af Herrens Ånd, og Herrens vilje bliver meddelt ham. Hans fremragende ledelse af Kirken, hans vidunderlige indflydelse på verden er resultatet af den kendsgerning, at han er en Guds profet. Jeg ønsker, at I søstre skal vide dette fra en, der har det privilegium at være sammen med ham hver dag.

Når som helst vi tænker på eller mødes med Kirkens Hjælpeforeninger, tænker vi på kærlighed og loyalitet, barmhjertighed og tjeneste, tro og godhed. Alle disse og mange andre dyder, man forbinder med Hjælpeforeningen, er dens medlemmer eksempler på, og vi er dybt taknemmelige derfor.

Og vi mindes den lignelse om Den gode Samaritan, hvori Jesus gav os en lektie om religion i praksis. Ifølge beretningen havde samaritanen ingen høj stilling, skrev ingen bøger, var ikke vidt berømt, men er blevet husket gennem århundrederne, fordi han rakte en fremmed en kærlig og hjælpende hånd. Han søgte ikke ros, for hvad han gjorde; han offentliggjorde ikke sin handling. Hjælpeforeningens stille ikke-offentliggjorte arbejde minder os om Den gode Samaritan.

I virkeligheden er denne organisation en organiseret hær af gode samaritanere, en kvart million stærk. De arbejder hovedsageligt i »ingen-mands-land«. Det udtryk kan have dobbelt betydning her idag. I militærsproget er ingenmands-land det område mellem to hære — der er stillet op mod hinanden — som ingen af dem hævder at have ejendomsret til. Vi tænker på jer i »ingenmands-land«, fordi ingen mand kan eller vil gøre det arbejde, Hjælpeforeningerne udfører, i hvert fald ikke mere end han kan gøre det arbejde, der kræves af en moder. Hjælpeforeningens medlemmer bærer ikke uniform, de har ingen værdighedstegn, men de er anerkendt, fordi de former deres liv efter de sandheder, de forkynder. Nu er dette ikke blot understregning af et faktum, men det er en udfordring til fremtiden ....

Alle steder, hvor der lever mennesker, enten det er i paladser eller i hytter, vises der mødrene hyldest; hvor som helst Hjælpeforeningen bliver organiseret, i små landsbyer, større byer og stæder, er de optaget af et arbejde, der kan sammenlignes med det, hvormed mødre konstant er optaget. I yder tjeneste til alle aldre, på alle årstider og i de fleste lande i verden idag. I står altid parate til at tjene, enten kaldet kommer fra mødre om tøj til deres endnu ufødte børn, om begravelsesklæder til de døde, blomster og mad til de nødlidende — I kommer altid. Mænd kan blive ledere for nationer, for kongeriger; de kan lede hærene i krigen, stifte love, føre retshandlinger, skrive bøger,

opdage universets hemmeligheder, udløse atomkraften og til dels kontrollere den; men verdens mødre, Guds repræsentanter for barmhjertigheden, hvor som helst der lever mennesker, udøver en indflydelse, der er større end alle disse tilsammen. Det var mødre, der inspirerede de store mænd, vi byggede mindesmærker for, og de lagde den ånd i deres gerning, som udstyrer dem med en hellighed, der helt og holdent er deres alene. Blandt de mange andre pligter, I har inden for Hjælpeforeningen, er også den at oplære fremtidens unge mødre, og det er et arbejde, der er mere vigtigt end at oplære videnskabsmænd, statsmænd og fremtidens militære ledere.

Vi takker Herren for den jævnbyrdighed, der hersker mellem Kirkens mødre og fædre. Men hvor meget vi end elsker jer, må jeg ikke bruge mere tid på blot at lovprise jer.

Vi har også en udfordring og et kald til jer, for der er et stort værk, der skal udføres, der ligger store opgaver forude. Jeres og vort arbejde er at lære vore familier at respektere myndigheden både i Kirken og i Staten, at adlyde loven og være villig til at tage mod disciplin. Vi skal holde os fra at deltage i demonstrationer og marcher i trods mod lov og orden; vi bør heller ikke tilslutte os organisationer, hvis formål det er at underminere og betvivle vore lederes retskaffenhed, enten det drejer sig om Kirke eller Stat.

Med manglende respekt for landets love følger mangel på respekt for Guds love. Jeres arbejde og vort er at uddanne folkets hjerter; lære dem at skelne mellem det værdifulde og det værdiløse, berige deres personlighed, have rigeligt til livets ophold og herliggøre deres intelligens med Guds og deres medmenneskers varme og kærlighed. Med andre ord: hovedet og hjertet må arbejde sammen og støtte hinanden. En eller anden har sagt, at »Hjertets uddannelse er uddannelsens hjerte«.

Det ædleste hjerte, der nogensinde har slået, var Jesu »uddannede hjerte«. Og den mest fremragende tale, der nogen sinde er blevet holdt, appellerede mere til hjerterne end til sindet hos Hans heldige tilhørere. På grund af den hjertets uddannelse og den appel til folkets hjerter, er Hans guddommelige budskab forblevet virkningsfuldt gennem århundrederne. Apostlen Paulus' mageløse kapitel om barmhjertighed og kærlighed kom fra et uddannet hjerte og et rigt udrustet sind. Han sagde, at menneskers og engles veltalenhed uden kærlighed er ».... som lydende malm eller klingende bjælde«; at kundskab og tro, som ville være tilstrækkelig til at flytte bjerge, intet er værd uden kærlighed, og desuden, at selv om man ville være rundhåndet til at give, ja, endog ofre, ville det ikke gavne giveren spor, hvis han ikke gjorde det i kærlighed.

Kærligheden er den ædleste, smukkeste og helligste af menneskets følelser, men — og dette ønsker jeg at understrege på grund af de forhold, der findes i verden — det er nødvendigt, at vi advarer vort folk mod kærlighedens modstykkes: begærets og tøjlesløshedens forfærdelige indflydelse, den mest giftige og nedbrydende af alle Satans lokkemidler. Disse findes uheldigvis i tilforladeligt udseende bøger på boghandlernes og bibliotekernes hylder, let tilgængelige for ungdommen. Lad os lære vore unge at være rene, agtværdige og retskafne, om ikke for andet, så fordi det er dem, der skal føre historien videre og leve med erindringen ....

Må jeg nu — med hensyn til denne atomalder, de farer, vi står overfor og de problemer, fremtiden byder på, give jer en advarsel fra en general i hæren, som så klart og talte med kraft. Han kom med følgende udtalelse:

»Med de afskyelige våben, mennesket allerede har, er menneskeheden i fare for at blive fanget i denne verden i sin moralske opvækst. Vor kundskab om videnskab har tydeligt distanceret vor evne til at kontrollere den. (Vi har alt for mange videnskabsmænd og alt for få Guds mænd). Vi har grebet atomets hemmelighed og afvist Bjergprædikenen. Mennesket famler i blinde gennem et åndeligt mørke, medens de leger med de usikre hemmeligheder om liv og død. Verden har vundet glans uden visdom, magt uden samvittighed. Vor verden er en verden af atomkæmper og etiske spædbørn. Vi ved mere om krig, end vi ved om fred; mere om at dræbe, end vi ved om at leve. Dette er vort 20. århundredes fordring på anseelse og udvikling.«

Det er en alvorlig anklage mod vore store videnskabsmænds pralende præstationer. Gud hjælpe os til at beholde ånden fra Bjergprædikenen, medens vore videnskabsmænd udforsker himmelrummet ....

Vi konfronteres idag med en mængde problemer, hvoraf mange er sjæls-gennemborende og tragiske. Skilsmissernes og de splittede hjems ulykke breder sig til alle samfund i vort land — vort eget iberegnet. Vi kan gøre vort bedste for at reparere skaden, bygge op igen, opmuntre og prøve at få de uheldige til at begynde igen, men vor største opgave er gennem uddannelse at berede folk til at undgå disse tragedier.

Problemet vedrørende fødselskontrol med frivillig barnløshed er gift for selve livets kilde og trods mod Guds befaling om at være frugtbare og opfylde jorden.

Ungdomskriminalitet er ved at tage overhånd i verden. Den hjælpes og tilskyndes af mænd og kvinder, som undlader at leve op til deres ansvar som forældre. Vi må lære dem, at frihed og tilladelse ikke er synonyme, og at lydighed mod loven er frihed.

Der er nogle, som mener, at Hjælpeforeningens arbejde kun foregår »mellem kulisserne«. Når jeg ser Hjælpeforeningernes arbejde og aktiviteter over hele Kirken, ønsker jeg at fortælle hele verden, at Hjælpeforeningens søstre er fortroppen i menneskets udvikling. Jeg ønsker at fortælle brødrene i Kirken, at søstrene er »Stifindere«, de viser vejen og bestemmer farten. Det er virkeligt et kald. Jeg vil gerne henvende jeres opmærksomhed på en udtalelse af apostelen Paulus. Det kan anvendes på jer, selv om I er kvinder, og kvinder almindeligvis ikke går i krig. Han henviser til den slags rustning, som vil passe kvinder såvel som mænd, og uden hvilken hverken kvinder eller mænd kan overvinde den fjende, vi skal kæmpe imod (læs Ef. 6:12—18).

Og hvad er det så for belønninger, der vil komme til jer og til os, hvis vi ligesom Paulus kæmper den gode strid, fuldender løbet og bevarer troen. Læs i Lære og Pagter 76:59—60, 62—68, hvad Herren har lovet de trofaste, søstrene såvel som bærerne af Præstedømmet.

En af de pligter, der påhviler brødrene i De Tolvs Råd og dermed forbundne råd, er at bære vidnesbyrd om Kristus. I ydmyghed, men uforfærdet, bærer jeg vidnesbyrd om Ham. Han er Kristus, den levende Guds Søn, verdens Forløser. Jeg ved det bedre, end jeg ved noget andet, og fra selve dybet af mit hjerte siger jeg til jer, at Kristus stadig lever, og selv om I kan have mange vanskeligheder og problemer at løse, selv om I møder sorg, skuffelse og berøves jeres kære, er Han altid rede til at hjælpe. Hans veje er altid rette, selv om vi ikke altid kan forstå dem.

Med den magt og myndighed jeg har til at velsigne, velsigner jeg jer, mine kære søstre, og alle dem, I vender tilbage til, når I rejser fra denne konference. Gud velsigne vore mødre og deres medarbejdere i Hjælpeforeningen. Jeg velsigner jer, at der må være fred, kærlighed og harmoni i jeres hjem. Jeg velsigner jer, at I må kunne øve indflydelse på jeres mænd, hvoraf nogle ikke er aktive, og vække dem op til gode gerninger. Jeg velsigner jer, at I må have mod og kraft og tro til at

holde ud indtil enden. Jeg velsigner jer, at I, når I idag forlader denne bygning, må føre den Helligånds indflydelse med jer, som er her, og som indtrængende beder os allesammen: »Kom til mig, alle I, som arbejder og bærer tunge byrder, og jeg vil give jer hvile«.

Jeg giver jer dette vidnesbyrd og denne velsignelse i ydmyghed, i Jesu Kristi navn. Amen.

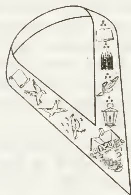
(Relief Society Magazine, decbr. 1963, i uddrag ved I. R.)

Rent undtagelsesvis

bringer vi et referat fra en fest i Hjælpeforeningen i Horsens. Når vi siger »undtagelsesvis«, er det, fordi vi ville kunne fylde hele vor afdeling i »Stjernen«, hvis vi skulle bringe alle de festreferater, vi modtager. Vi modtager dem *meget gerne*, vi kan blot ikke sætte dem i bladet. Og her er referatet:

»Aftenmødet den 14. januar formede sig som en fest og en hyldest til tre af søstrene, der har været med, siden Hjælpeforeningen blev oprettet i Horsens. De har i 12 år fra begyndelsen været foreningens bestyrelse. De tre søstre er: *Cecilie Peick, Ane Pedersen* og *Kristine Clausen.* Str. Peick, der er over 81 år, kommer endnu til så godt som alle Kirkens møder, hvorimod str. Pedersen, der er over 75 år, af helbredsmæssige grunde kun kommer engang imellem. Str. Clausen, der er over 71 år, er stadig meget aktiv i Kirken; hun har således stilling som lærerinde både i Hjælpeforeningen og G.U.F., og lige til for nylig har hun også givet lektie i S.S. De tre har udført et stort og uegennyttigt arbejde i Hjælpeforeningen. Festen begyndte med, at præsidentinden, str. Johanne Schmidt bød velkommen. Vi sang: »O Gud, vor hjælp i svundne tid«, og str. Gerda Sørensen holdt bøn. Præsidentinden holdt i velvalgte ord en tale til de tre æresgæster og overrakte hver af dem en sølvske som erkendtlighed for deres indsats i Hjælpeforeningen gennem årene. De tre søstre holdt derefter hver sin tale, takkede for gaven og redegjorde for den tid, de havde arbejdet sammen. I så godt som alle de 12 år har de udført deres arbejde under meget trange forhold, men altid havde de været glade og lykkelige for arbejdet og samarbejdet. Vi sang nu: »Min Hyrde er Herren«, hvorefter grenspræsidenten, br. Ebbe Rosenkilde, holdt en smuk tale; efter denne blev der serveret forfriskninger, og vi havde det rart sammen. De kvindelige missionærer sang en duet: »Tak, for en dejlig dag«. Str. Else Enevoldsen sluttede festen med bøn. Der var 16 tilstede. *A. K.*

Hovedbestyrelsen føler sig stolte over sådanne søstre og sender disse tre vor hjerteligste hilsen og tak for deres arbejde! *I. R.*

PRIMARY

Det er umuligt at forøge tilstedeværelsen af børn i Primary i missionerne uden Hjemme-Primary

Præsident *David L. Romney,*
Western States Mission

Det var ikke ofte, at missionærerne besøgte den lille kulmineby, og der var heller ingen gren der. Imidlertid var der en selvopofrende moder, som kendte værdien af at lære evangeliet til sine børn og startede en Hjemme-Primary. Hendes børn inviterede deres venner, og Primary tog snart til i størrelse. Børnenes forældre blev interesserede, og missionærerne blev sendt ud for at besøge dem. Idag har denne lille by en veletableret gren af Kirken, bare fordi en moder startede en Hjemme-Primary.

I Farmer City, Illinois, holder str. Tibbs en Hjemme-Primary hver uge.

Det begyndte altsammen på grund af str. Tibbs lille 7 år gamle datter og nogle få andre S.D.H. børn, som gik i samme skole. Men det var sidste år. Nu er der 19 børn (omtrent halvdelen ikkemedlemmers), som kommer til Primary hver uge i Tibbs hjem. Hver uge får det mest ærbødige barn lov at hænge ærbødigheds-banneret på væggen. Et andet barn får lov at hænge et skilt på fordøren: »Primary er begyndt, vil De være så venlig at komme tilbage efter kl. 5«.

Fra en lille Hjemme-Primary i Texas blev en familie omvendt til Kirken på den mest interessante måde. To små ikke-medlemmers piger blev inviteret til at deltage i Hjemme-Primary hos en nabo. Efter at være kommet i adskillige uger, begyndte de to små piger at synge Primary-sangene hjemme. Deres doktor-far lyttede til sangene, de sang. Han spurgte dem, hvor de havde lært sådanne smukke sange. Børnene var begejstrede for at fortælle ham alt om Primary, de kom til. Idag er hele familien medlemmer af Kirken og prøver at påvirke andre med deres vidnesbyrd om evangeliet. Hvilket vidunderligt resultat for en Hjemme-Primary!

Signe, idet hun gik hen og tog sin Bibel. »De blev mig indprentede som barn i det gamle land.«

»Nu ser jeg,« fortsatte han, »at sådanne lærdomme undervurderer mennesket, som i virkeligheden er et Guds barn. Jeg kan ikke indse, hvorfor en alvis fader således skulle tage sine børns handlefrihed fra dem. Vi har i skolen et motto, der lyder således: Personlig anstrengelse opdrager, og jeg tror, det er den eneste måde, hvorpå vi kan udvikle os, hvis vi skulle blive ligesom vor evige Fader.«

»Ja, men én ting må De huske på, og det er, at »ligesom alle dø i Adam, således skulle også alle levendegøres i Kristus«. Opstandelsen fra de døde kommer formedelst Kristus uden nogen anstrengelse fra vor side. Vi er ikke ansvarlige for Adams overtrædelse, derfor er vi forløste fra dens følger gennem Kristi forsoning, hele menneskeslægten er forløst, både gode og onde – alle vil opstå og blive stillet for Guds domstol og dømt efter deres gerninger i kødet.«

»Ja, jeg indrømmer sandheden af alt dette; men det står mig ikke rigtig klart, hvorledes vi skulle blive befriet for vore egne, personlige synder. Vi lever i en syndig verden. Vi er alle dødelige og påvirkede af vore omgivelser. Der må være en måde, hvorpå vi kan blive befriede for disse ufuldkommenheder, thi dersom vi nogen sinde skal komme i Guds nærhed, da må vi først være rene og hellige, uden synd.«

Signe havde åbnet sin bog. »Jeg vil læse her svaret på Deres spørgsmål. De husker nok, på pinsefestens dag, da den Helligånd blev udgydt over apostlene, stod Peter frem og talte til den forsamlede mængde. Mange af dem troede, og det stak dem i hjertet, og de sagde: »I mænd, brødre! hvad skulle vi gøre?« Disse mennesker var ikke de eneste, som har stillet dette spørgsmål.«

»Nej, det er sandt.«

»Men Peter sagde til dem: »Omvender eder, og hver af eder lade sig døbe i Jesu Kristi navn til eders synders forladelse; og I skulle få den Helligånds gave«. Dette er tydeligt nok, er det ikke? Ord kan ikke fremsætte det tydeligere. Da Peter så, at de havde tro, sagde han til dem, at de skulle om-

vende sig, blive døbte til deres synders forladelse, og da skulle de få den Helligånd.«

»Thi for eder er forjættelsen og for eders børn, og for alle dem, som er langt borte. Signe, er det ikke også for os?« spurgte Rupert ivrigt, »hvorfor skulle det ikke?«

»Forjættelsen er ikke blot til nogle få – den er til Dem og mig. Jeg har adlydt Peters ord og har modtaget forjættelsen. De kan gøre det samme, og de samme velsignelser vil følge. Evangeliet er en lov, en fornuftig og naturlig lov, men så vidunderlig skøn.«

»Hvorfor har jeg aldrig hørt dette før?« udbrød Rupert. »Hvorfor er dette ikke skrevet i vore bøger eller fortalt til os i vor barndom? Signe, jeg er endnu lidt i vildrede.«

»Rupert,« sagde hun med et smil, der havde ligesom et anstrøg af bedrøvelse, »verden vedbliver at »lære, men kommer aldrig til sandhedens erkendelse«. »Mørket skjuler jorden og dunkelheden folkene«. »Og det skal gå præsten som folket«. »Landet er besmittet for dets indbyggeres skyld; thi de have overtrådt love, forvendt skikke og gjort den evige pagt til intet«. Er det til at undres over, at De aldrig har hørt disse lærdomme før? De kan læse om dem i Bibelen, men verden har ikke haft dem iblandt sig i mange århundreder. Nu er de igen på Jorden. Evangeliet i dets renhed og fylde er gengivet. Vi læser her, at Johannes på øen Patmos så, at i de sidste dage skulle en engel »flyve midt oppe under himmelen, som havde et evigt evangelium at forkynde for dem, der bor på Jorden«. Denne engel er kommet. Rupert, dette evangelium er gengivet, og hvad jeg har forklaret Dem, er lærdomme, der hører til dette evangelium. Mennesker på Jorden er igen iklædt myndighed fra det høje til at forkynde evangeliet og forrette dets ordinancer til alle dem, som tror.«

Rupert lyttede til disse ting med udelt interesse. Han blev som en discipel ved sin lærers fødder. De talte sammen til langt ud på aftenen, og da hr. Janson og hans hustru kom hjem, fandt de dem bøjet over den »gode, gamle bog«, og så fordybet i læsningen, at de ikke hørte dem træde ind.

X.

»Jeg har stridt den gode strid,
fuldkommet løbet og bevaret troen.«
– 2. Tim. 4: 7.

Rupert Ames kunne nu ikke undlade vedblivende at tænke på de store livets spørgsmål. Aldrig før havde noget gjort et så dybt indtryk på ham; aldrig før havde han betragtet tingene i det lys, som nu var kommet til ham. Hans hjerte var fyldt med kærlighed, tak og pris, der ligesom gennembævede ham og syntes at tage hele hans person i besiddelse.

Vinteren gik, og Rupert tog afsked med skolen. Han kom til den slutning, at skolelærerfaget ikke passede for ham, uagtet folket deromkring var tilfreds med ham. Han længtes efter at komme ud at grave grøfter. Dette holdt han meget mere af, og han blev enig med sig selv om, at hans mission i denne verden var at få den virkelige ørken til at blomstre som rosen.

I løbet af sommeren skete der en stor forandring med Chamogo Dalen. Den ene side af dalen kunne nu vandes, og en del jordstykker blev solgt med godt udbytte. Hr. Janson gav Rupert den andel, der tilkom ham, og i fællesskab arbejdede de og havde god fortjeneste.

Det, der nu fyldte lykkens bøger for Rupert, var bevidstheden om, at han havde vist lydighed mod Jesu Kristi evangelium og havde modtaget de lovede forjættelser og velsignelser. Lyset, der leder ind i al sandhed, tilhørte ham. Med Signe og hendes trosfæller kunne han nu se øje til øje, og alle havde de det samme herlige håb om fremtiden.

Endnu en vinter gik, og da naturen havde spredt sit grønne dække over Chamogo Dalen, blev der gjort forbe-

redelser til den højtidelige handling, der skulle gøre Rupert og Signe til mand og hustru. Rupert ønskede at se Willowby og Dry Bench en gang endnu, hvorfor det blev aftalt, at de, når de havde besøgt Herrens tempel og var blevet beseglede til hinanden for tid og evighed, skulle tage en tur til Rupert gamle hjem. De blev viede i templet. Inden for dets hellige mure erfarede de endnu mere fuldkomment end nogen sinde før, hvilken stille lyksalighed der kan modtages under Guds ånds påvirkning.

De nåede til Willowby sidst i september. Rupert havde skrevet til Nina og bebudet deres komme, og hun og hendes mand var ved stationen for at modtage dem.

Der var tårer i deres øjne, da de mødtes.

»Nina, dette er min hustru,« sagde Rupert. De hilste hjertelig på hinanden.

Nu kom også flere af Ruperts gamle venner hen til dem og bød ham velkommen hjem.

De kørte gennem dalen med et livligt forspand. Nina var ikke meget forandret, men hun påstod, at hvis hun havde mødt sin broder på gaden, ville hun ikke have kendt ham.

»Hvad har forandret dig så meget, Rupert?« spurgte hun.

»Oplevelser, Nina, oplevelser i livets skole. Jeg har levet en lang tid i de halvtredje år, jeg har været borte – men lad os ikke tale om det nu. Alting ser ud som sædvanlig her omkring. Man skulle tro, jeg kun havde været borte nogle få dage. Hvor underligt det er! Signe, der ovre ser du Willowby, ikke så lidt af en by endnu. Hvorledes er Dry Bench, James?«

»Omtrent det samme, Rupe. Ingen videre forandringer siden du rejste.«

»Og reservoiret?«

»Akkurat som da du forlod det, med undtagelse af at det trænger til udbedring.«

I den lille pause, der nu fulgte, sammenlignede Rupert sin nuværende stilling med, hvad den var, da han forlod dette sted. Hvilken forandring! Han var betydelig klogere om end ikke meget ældre. Og så havde han nu en hustru – og han

så kærligt hen på hende, idet han tænkte på alt, hvad hun havde gjort for ham. Som de kørte ind i byen, hilste mange på ham og syntes at glæde sig over hans tilbagekomst. Gift? Ja, det er hans hustru. Ikke så elegant som frk. Wilton, men langt mere indtagende, var den almindelige mening.

Den aften var der en større selskabelig sammenkomst i Ninas hjem.

Tidligt den næste morgen, før nogen anden i huset var stået op, gik Signe og Rupert op til Dry Bench. En smuk og herlig morgen hilste dem. De vandrede ud mod bakkerne for at få en god udsigt over markerne, og da de vendte sig om, lå Dry Bench foran dem. Træerne var blevet større, men ellers var det den samme scene, som han havde set så mange, mange gange. Tankerne gik tilbage til en vis morgen – den morgen, da frk. Wiltons hest løb løbsk. Ingen havde hørt noget til frk. Wilton, siden hun forlod Willowby.

»Hvor dejligt!« udbrød Signe. »Ved du hvad, Rupert; det minder mig om et landskab i Norge. Jeg må lave en skitse af det, før vi går.«

»Sæt dig her på denne sten,« sagde han, »jeg vil fortælle dig noget. Her er min overfrakke.« Han lagde den til rette på stenen, hvor hun satte sig, medens han stod ved siden af hende.

»Signe, for næsten seks år siden stod jeg her på selve dette sted. Jeg var ejer af ejendommen, som du ser her foran os. Jeg har gravet denne grøft, jeg har plantet den store frugthave, jeg lagde planen til og byggede det reservoir, der gjorde alt dette muligt. Den morgen for seks år siden stod jeg her, og i min tåbelige forfængelighed sagde jeg til mig selv: »Alt dette er mit. Jeg har gjort det hele.« Nu forstår jeg, at Gud satte mig på prøve, lånte mig noget af sin rigdom for at prøve mig, og da Han så, at jeg ikke kunne tåle disse velsignelser, tog Han det alt sammen fra mig. Ja, det var en velsignelse i forklædning. Kære, dig kan jeg takke for, at jeg fik forstand på alt dette,« og han bøjede sig ned og kyssede hende.

»Dér tager du fejl igen,« sagde hun. »Er det ikke Gud, som takken tilkommer.«

»Du har ret. Det er Ham alene, som vi skal takke. Du har blot været et redskab i Hans hånd. Jeg forstår så godt. O, Fader, tilgiv mig mine tåbelige tanker.« Han blottede sit hoved som i bøn.

Han satte sig ved siden af hende på stenen. Røgen begyndte at stige op af skorstenene dernede i byen, og snart viste der sig tegn på liv rundt omkring i husene. Han trykkede hendes kind imod sin egen.

»Elskede,« sagde han, »når kærligheden har sammenfavnet to væsener til en hellig og guddommelig enhed, da har de fundet løsningen på livets gåde, herefter er de kun to udtryk for den samme fremtidsskæbne, de to vinger på den samme fugl. Dette er fra Viktor Hugo; hvor sandt det er.«

Efter en stunds forløb gik de ned til Ruperts gamle hjem. En hr. Temming boede der nu, til leje. Han var ikke bekendt med hr. Ames og var ikke tilbøjelig til at vise ham stor opmærksomhed, hvorfor de gik igen.

»Hvad synes du om stedet?« spurgte han.

»Det er henrivende.«

»Kunne du finde dig i at bo dér?«

»Ja, det kunne jeg; hele mit liv. Rupert, jeg kan se dig i ethvert træ, hegn og grøft.«

Han lo.

»Jeg kan nu købe stedet igen. Skal jeg?«

»Ja, gør det.«

»Du har slet intet imod det? Ville du virkelig synes om at bo her?«

»Jeg tror, at du kan gøre meget godt her, kære Rupert. Vi bør bo, hvor vi kan udrette det meste gode.«

Derved blev det. Den næste dag søgte Rupert at få at vide, hvem der nu ejede den gård, der en gang var hans, og erfarede, at den forvaltedes af en ejendomshandler i byen. Han begav sig til dennes kontor og bankede på døren, der stod halvt åben. En mand sad ved et skrivebord, men havde øjensynligt intet hørt. Rupert trådte derfor ind i værelset

samtidig med, at han gav døren et par lydelige slag. Men endnu havde manden ikke hørt ham.

»God morgen,« sagde Rupert.

Manden vendte sig om.

»Volmer, Volmer Holm, er det dig?«

»Rupert Ames, det glæder mig at se dig igen. Når kom du hertil? Vær så god, her er en stol.«

»Er du bleven ejendomshandler, Volmer?«

»Jeg hører ikke videre godt, så du kommer til at tale på nært hold, Rupe.«

De flyttede deres stole nærmere hinanden, og Rupert gentog sit spørgsmål.

»Ja, man må jo foretage sig noget; men der er ikke nogen gang i forretningen nu – slet ikke noget at gøre.«

Rupert så medlidende på sin ven. Han var meget dårligt klædt og havde et forgræmmet udtryk i ansigtet, der fik ham til at se ti år ældre ud. Han brugte briller, som han skubbede op på panden, medens han talte med Rupert.

»Ja, ja, Rupe, hvor har du holdt til i al denne tid? Ja, jeg har mødt min skæbne, kan du tro – du har måske ikke hørt det?«

»Nej, jeg har ikke. Hvad er der sket, Volmer?«

»Jeg havde 50 dollars om ugen for at lede orkestret i Grad i Chicago, da jeg blev syg. Aner ikke, hvad det var, Rupe – lægerne vidste det ikke. Det satte sig i ørerne, og det slog mig af pinden – kunne ikke kende den ene node fra den anden, så, naturligvis var jeg færdig. Det var trist, Rupe, meget trist. Det er en hård verden, denne. Hvorfor den Almægtige propper et menneskes hoved fuldt med musik og så gør det umuligt for ham at gøre brug af det – det forstår jeg ikke.«

Rupert tilkendegav ham nu sin sympati og kom derpå frem med sit ærinde. En lysstråle syntes ligesom at live op i musikerens ansigt, da han hørte, hvad Rupert ville. Ejendommen var til salg og det billigt, meningsløst billigt; handelen blev så godt som afsluttet, og Volmer gik hjem til sin hustru og fire børn betydeligt lettere om hjertet den dag.

»Det er slemt for Volmer Holm,« sagde Rupert til sin søster. »Jeg havde intet hørt om hans ulykke. Og en mand med så rige evner.«

»Ja, jeg véd ikke,« svarede Nina, »det er måske alt sammen for det bedste. Det blev sagt, at han begyndte at føre et dårligt liv i Chicago; for nogle mennesker er fattigdom desforuden en velsignelse.«

»Ja, det er sikkert,« var alt, hvad han sagde.

Rupert Ames blev igen ejer af Dry Bench gården, og næste forår flyttede de ind i deres nye hjem. Hr. Janson og hustru kom med dem på et besøg, men deres interesser i Chamogo tillod dem ikke at blive ret længe. Signe var allerede helt indtaget i sit nye hjem. Med hendes smag for det hyggelige havde hun snart alt indrettet behageligt, og Rupert var aldrig mere tilfreds, end når han kom ind, hvor hans hustrus flinke fingre havde været i arbejde. Det var for ham det samme gamle, kære hjem med forøget glans og manglede kun hans moders nærværelse for at gøre det fuldkomment.

De fik Signes familie over. Det var svært for hendes fader at slå sig igennem derhjemme, og Rupert håvde brug for netop sådan hjælp, som han kunne yde. De nåede lykkeligt og vel dertil og blev installerede i et hus i nærheden af Ruperts gård.

I fred, lykke og velsignelse svandt tiden hen; dagene blev til måneder og år; og Rupert Ames blev et skinnende lys for sine omgivelser og en retfærdighedens budbærer til sine brødre.

Det var det sjette år efter Ruperts tilbagekomst, at landmændene omkring Dry Bench besluttede at bygge reservoiret større. Rupert skulle overse arbejdet, og han tog fat på opgaven med sin vanlige energi.

Den morgen i september, da han gav sin hustru det sædvanlige afskedskys, havde børnene – i alt fire – omklamret hans ben og taget fat i hans frakkeskøder og søgte under stor jubel at holde fast på ham.

Den Danske Stjerne

Årgang 1963

INDHOLDSFORTEGNELSE

Side
Afsked og velkomst 287
». . . At tilgive er guddommeligt«, af Henry D. Taylor 220

Beveridge, Robert J.: Visdomsordet — en vejviser .. 4, 37
Boganmelderen 90, 103, 155, 182, 231, 239, 291, 322
Brev fra Færøerne 137
Bryllupper 29, 63, 94, 125, 184, 213, 242, 269, 297, 325, 353
Byggemissionens kald 311, 334
Byggemissionærerne 63
Byggemissionær-konference 309

Christiansen, ElRay L.: De hellige må stå fast 276
Christiansen, ElRay L.: En grundsten i evangeliet 193

Dåbshandlinger .. 30, 61, 94, 126, 158, 186, 213, 242, 270, 298, 326, 354
De hellige må stå fast, af ElRay L. Christiansen 276
Deling af grenene i København 40
Den evige ægteskabspagt, af Joseph Fielding Smith .. 167
Den fremmede Galiæer, digt 348
»Den, som sætter splid« 135
Det første spadestik 225
Det stod i »Stjernen« for 100 år siden .. 36, 71, 108, 136, 173, 196, 223, 254, 279
Det ømme kys, af Edith Larson 73
Distriktsfunktionærer 10
Distriktskonferencerne, referater 8, 106, 203
Dødsfald .. 29, 57, 62, 89, 95, 127, 184, 213, 242, 269, 325, 253

Efterårskonferencerne 269, 294
En grundsten i evangeliet, af ElRay L. Christiansen .. 193
En lille julegave, af Sylvia Young 337
En misforståelse angående tiende 92
Evans, Richard L.: The Spoken Word:
Hvis du ikke burde gøre det — så lad være 27
Et spørgsmål om bekvemmelighed 55
Tak for alt dette 121
At vide er ikke nok 157
Fejltagelser — og lektier vi lærer 181
En ransagende vurdering .... »209
Fædre er til at tale med 277

Farvel til missionspræsident Levi B. Thorup og familie 230
Fem missionærer sendt til Nigeria 75
Forårskonferencerne 107
Fra missionens præsidentskab .. 3, 35, 67, 99, 131, 163, 191, 219, 247, 275, 303, 331
Fødselsdage .. 29, 63, 94, 125, 157, 184, 213, 242, 269, 297, 325, 353

Side
Genealogisk Forening .. 16, 56, 88, 118, 148, 176, 205, 228, 257, 280, 313, 343
G.U.F. .. 24, 54, 86, 116, 150, 178, 206, 238, 261, 288, 319
G.U.F.-Stævnet i København 47, 151, 172, 261

Hjælpeforeningen .. 12, 42, 76, 109, 139, 168, 197, 232, 259, 282, 315, 339
Hvad andre skriver om os 231, 263
Hvis jeg var teenager 51, 87, 115, 151, 179, 238
Hvorledes man anvender »den sorte tavle« 19

Julehilsen fra Amerika 336

Kimball, Spencer W.: Ægtefæller og ingen andre 100
Kirken i dag 108, 137, 174
Kirkens litteratur 32, 244, 345
Kredslærerindernes budskab .. 28, 59, 92, 123, 153, 182, 211, 240, 267, 293, 322, 351
Kredslærernes budskab .. 27, 60, 93, 124, 156, 183, 212, 241, 268, 295, 323, 352
Kronet med herlighed 174
Kvindelig Hjælpeforening, se Hjælpeforeningen
Kædebreve 134

Lad alvorstid blive samlingstid 184
Larson, Edith: Det ømme kys 73

Månedens spørgsmål:
Dette liv er tiden, hvor menneskene skulle berede sig til at møde Gud 5
Evnesvage børns stilling 40
Hvad menes der med vandene ovenfor firmanentet? 69
Intelligenser og evigt liv 105
Er medlidenhedsdrab nogensinde forsvarligt? 133
Hvem var profeterne Zenos og Zenock? 164
Hvad mente Paulus med at være forudbestemt? .. 194
Evangeliets fylde 221
Hvorledes kunne det melkisedekske præstedømme blive taget bort fra Israel? 252
Kirker på jorden under Tusindårsriget 278
Hvad er betydningen af Prædikerens Bog, kapitel 9, vers 4, 5 og 10? 333
Månedlig rapport over kredslærerarbejdet .. 60, 93, 124, 156, 183, 212, 241, 268, 295, 323, 352
Martin, Betty Lou: »Med kærlig hilsen til dig« 144
McKay, Præ;sident David O.: Nogle tanker om julen .. 332
McKay, Præsident David 0.: Om at faste 166
McKay, Præsident David O.: Vor Forløser lever 104

Side

»Med kærlig hilsen til dig«, af Betty Lou Martin 144
Missionspræsidentkonference i København 7
Missionærafløsninger .. 31, 64, 95, 127, 159, 187, 215, 243, 271, 299, 327, 355
Missionærankomster .. 31, 63, 95, 127, 159, 187, 215, 271, 298, 327, 355
Missionærforflyttelser .. 30, 62, 95, 126, 158, 185, 214, 243, 270, 297, 326, 355
Missionærkonference 48
Missionær-kvartet giver koncerter i Danmark 81, 113
Moyle, Præsident Henry D., død 306
Musik 41

Nogle tanker om julen, af Præsident David O. McKay 332
Ny 2. rådgiver i missionspræsidentskabet:
Brett J. Manwaring 18
Kieth Kieth W. Merrill 214
George A. Vaieland 326
Ny apostel, Thomas S. Monson 308
Nye omrejsende ældster .. 18, 26, 158, 186, 214, 270, 296, 326
Ny 1. rådgiver i missionspræsidentskabet, Josef Thomas Asmussen 335
Ny missionspræsident i den danske mission, R. Earl Sorenson 249
Ny missionssekretær:
Gene S. Olsen 90
James R. Madsen 296
Ny rådgiver i Det Første Præsidentskab, Nathan Eldon Tanner 307
Ny statistik-sekretær, Stanley D. Jensen 296
Nyt grenspræsidentskab i København Søndre Gren .. 297

Om at faste, af Præsident David O. McKay 166
Ordinationer .. 29, 61, 94, 125, 157, 185, 214, 243, 270, 298, 326, 354

Personlige nyheder .. 29, 63, 94, 125, 157, 184, 213, 242, 269, 297, 325, 353

Side

Primary 22, 52, 84, 114, 152, 211, 293, 321, 349
Præsident David O. McKay fylder 90 år 250
Præstedømmet .. 25, 26, 58, 91, 120, 154, 175, 210, 266, 291, 324, 350

Rasmussen, Carl: Vi er Guds lys 72
Roskilde gren organiseret 286

Skema til udregning af slægtskabsforhold 314
Smith, Joseph Fielding: Den evige ægteskabspagt 167
Smith, Joseph Fielding: Månedens spørgsmål .. 5, 40, 69, 105, 133, 164, 194, 221, 252, 278, 333
Søndagsskolen .. 20, 50, 82, 122, 146, 180, 208, 236, 264, 292, 320, 346

Tak fra Præsident McKay 304
Taylor, Henry D.: ». . . At tilgive er guddommeligt« .. 220
Tempelrejsen 1963 .... 18, 57, 89, 125, 147, 165, 255
Tempelrejsen 1964 .... 253, 315
The Spoken Word, af Richard L. Evans .. 27, 55, 121, 157, 181, 209, 277
Tre nye missionspræsidenter 75

Undervisning i den sunde lære 68

Velsignelser .. 29, 62, 95, 127, 157, 185, 213, 242, 269 297, 325, 353
Vi er Guds lys, af Carl Rasmussen 72
Vigtig meddelelse til alle Kirkens medlemmer 70
Visdomsordet — en vejviser, af Robert J. Beveridge 4, 37
Vor Forløser lever, at Præsident David O. McKay 104

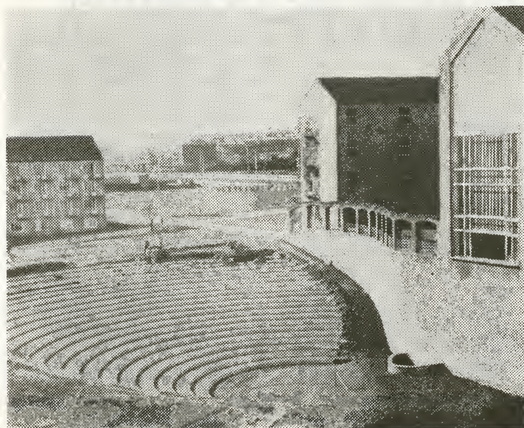
Young, Sylvia: En lille julegave 337

Ægtefæller og ingen andre, af Spencer W. Kimball .. 100

G.U.F. - STÆVNET 1964

ÅRHUS

16., 17. og 18. maj

Fra Århus Universitet

SANG

ROAD SHOW

TALE

SPORT

GULD og GRØNT BAL

Fra Den Gamle By i Århus

Planlæg allerede nu, så også du er med til de glade og festlige dage i samvær med søskende fra hele landet. HUSK, det er den 16., 17. og 18. maj, vi alle skal til Århus!

Genealogisk Forening

Forandringer ved behandlingen af genealogiske skemaer

Fra Genealogical Society i Salt Lake City har vi modtaget følgende nye instruktioner vedrørende de skemaer, som sendes til Amerika for at blive gjort rede til tempelarbejde. Vi beder indtrængende søskende om at læse de nye instruktioner nøje igennem, så de er fuldstændig klar over, hvorledes de skal forholde sig ved indsendelse af skemaer.

Salt Lake City, 31. decbr. 1963

Mange af de hellige i de europæiske stave og missioner er meget ivrige efter at få deres egne familieskemaer behandlet og navnene sendt enten til Templet i Schweiz eller Templet i England og opbevaret i *Family File,* så de personlig kan udføre arbejdet, når de ankommer til Templet. Vi vil fortsætte at behandle familieskemaerne for de hellige med dette formål for øje, i overensstemmelse med efterfølgende enkeltheder, underforstået, at hvis det pågældende medlem af Kirken har tilkendegivet, at han vil være i et bestemt Tempel til en bestemt tid og undlader at komme der på dette idspunkt, vil Templet automatisk overføre de pågældende kort til *Temple File* en måned efter at medlemmet skulle have været i Templet. Undtagelse herfra vil kunne ske, hvis det pågældende medlem korresponderer eller på anden måde sætter sig i kontakt med Templets personale og siger til dem, at han er blevet forsinket og venter at komme på et senere tidspunkt. Det er vort ønske, at Kirkens medlemmer bliver fuldstændig klar over dette, så der ikke vil blive nogen misforståelse eller forvirring hos tempelpersonalet, når de ventede medlemmer ankommer til Templet.

Hidtil har Genealogical Society gjort sig al mulig anstrengelse for at fremskynde alle familieskemaer, der fremsendes fra de europæiske medlemmer, for at få dem behandlet i tide til den berammede tempeltur. Vi har ikke gjort noget forsøg på at skelne mellem familieskemaer, der også omfattede levende personer, og de, som kun omfattede arbejde for afdøde ved stedfortræder. På grund af det forøgede antal skemaer fra de europæiske medlemmer, er det nødvendigt for dem at sende familieskemaerne til os ca. 1 år før den forventede tempeltur, for at vi kan behandle dem i tide. De skal oplyse, hvilket Tempel de rejser til og hvilken dato de forventer at være der. De skal oplyses om, at vi kun kan anbringe genealogiske data, hvortil de kan vise nøjagtigt slægtskabsforhold, i Family File, men at vi vil foretrække, at de anbringer alle personer udover deres oldeforældre i *Temple File,* og begrænser *Family File* til deres direkte familie og nære slægtninge, hvad der defineres som alle efterkommere af deres oldeforældre.

Hvis de planlægger at rejse til Templet for at udføre ordinanser, hvor de personlig må være tilstede, som f. eks. at blive beseglet til afdøde forældre eller have afdøde børn beseglet til sig, eller en afdød ægtemand eller hustru skal besegles til den, der rejser til Templet, etc., vil vi være glade for at fremskynde behandlingen af skemaer i sådanne tilfælde, forudsat at vi får skemaerne med mindst 2 måneders varsel. Det vil sige, at de pågældende skemaer skal være i Salt Lake City mindst 2 måneder før den forventede Tempelrejse.

Det anbefales, at de hellige i Europa bliver oplyst om fordelen ved *Temple File,* og grunden til, at mange af deres familieskemaer bør anbringes i dette Temple File. På denne måde har de vished for, at de, når de rejser på deres årlige tur til Templet, kan få navne i Templet, selv om det måske ikke er deres egne navne. Ikke desto mindre vil de navne, der således modtages i Templet, blive behandlet så hurtigt og så rask som muligt, og medlemmerne kan være forvisset om, at det pågældende tempelarbejde kan blive udført hurtigere og de kan få det færdige arbejde tilbage hurtigere end ved Family File-systemet. De kan naturligvis deltage uforbeholdent i det virkelige tempelarbejde på rejserne, nårsomhelst de ønsker at rejse til Templet, hvis dette system opmuntres og følges.

Genealogical Society
sign. *Henry E. Christiansen*

Foruden ovenstående brev modtog vi følgende
instruktioner for udførelse af tempelordinanser:

Når familieskemaer fremsendes til Genealogical Society for at behandles til tempel-ordinanse-arbejde, skal følgende instruktioner overholdes angående de navne, der sendes til Templerne.

Temple File

Hvis navnene er bestemt til Temple File, opføres der intet bestemt tempel til udførelse af ordinanserne DÅB og ENDOWMENT. Efterhånden som skemaerne færdigbehandles, vil de blive fordelt efter de forskellige templers behov.

Family File

Personer, som ønsker at have nogle af deres navne i *Family File* i et bestemt Tempel, skal sørge for, at Genealogical Society oplyses om dette, når skemaerne sendes til undersøgelse og behandling der.

Kun familieskemaer for NÆRE SLÆGTNINGE vil imidlertid blive anbragt i Family File.

Udtrykket »nære slægtninge« defineres som enhver slægtning på den direkte linie, som er forældre, bedsteforældre eller oldeforældre til Familie-re-

præsentanten eller enhver efterkommer af disse forfædre. På sidelinierne begrænses navnene, der kan anbringes i Family File, til onkler og tanter og deres efterkommere, samt grandonkler og grandtanter og deres efterkommere.

Navne på familieskemaer, som viser et fjernere slægtskab end ovenstående, vil automatisk blive anbragt i *Temple File.*

Når bestemte skemaer er beregnet for *Family File,* kræves følgende oplysninger:

1. I hvilket tempel skal navnene, der klargøres til ordinanse-arbejdet, anbringes?
2. Ønsker medlemmerne af familien at udføre dåb så vel som endowment (begavelse)?

Til ovenstående vil vi gerne føje følgende praktiske oplysninger:

Når skemaer indsendes til Genealogisk Forenings Hovedbestyrelse for at blive videresendt til Amerika, bedes det på en vedlagt seddel anført, om skemaerne skal anbringes i *Family File* eller *Temple File* i henhold til ovenstående betingelser. Oplysningerne bør ikke skrives på selve skemaerne, idet vi i Hovedbestyrelsen har stempler, som påtrykkes skemaerne med de ønskede oplysninger.

Vi gør opmærksom på, at skemaer, der indsendes nu, ikke kan forventes at blive færdigbehandlet til vore tempelrejser i år, undtagen i de undtagelsestilfælde, der er anført i foranstående brev fra Genealogical Society.

Genealogisk Forenings Hovedbestyrelse.

Ny præsident for Genealogical Society i Salt Lake City

Ældste *Howard W. Hunter* af De Tolv Apostles Råd er blevet kaldet som præsident for Genealogical Society i Salt Lake City, Utah. Han efterfølger præsident Nathan Eldon Tanner, nu 2. rådgiver i Det Første Præsidentskab.

Ældste Hunters medarbejder ved ledelsen af Genealogical Societys aktiviteter vil være ældste Theodore M. Burton, assistent til De Tolv Apostles Råd, som fornylig blev kaldet som vicepræsident og formand for Præstedømmets Genealogiske Komité.

Ældste Hunter blev opretholdt som medlem af De Tolvs Råd ved oktoberkonferencen i 1959. Han var den gang præsident for Pasadena Stav og en fremragende sagfører i det sydlige Californien.

Hans dygtighed til at lede Genealogical Societys indviklede sager har sin rod tidligt i hans liv, idet han allerede, medens han gik i skole, underviste en junior genealogisk klasse i sit ward. Kort tid efter at han var blevet kaldet til De Tolvs Råd, blev han valgt til medlem af den genealogiske Generalbestyrelse. Han har haft en langvarig personlig interesse for genealogi og tempelarbejde.

Tidligt i sit liv fik han store stillinger i Kirken. Da han var 34 år, blev han ordineret til biskop for El Sereno Ward i Pasadena Stav. Han tjente i dette kald i 6 år, indtil han blev kaldet som præsident for højpræsternes kvorum. Senere virkede han i Pasadena Stavs Højråd, og i 1950 blev han præsident for staven. Han var også formand for Velfærdsregionerne i Syd-Californien og Los Angeles.

Ældste Hunter tog sin juridiske eksamen efter fire års intensivt studium på aftenskole. Han var direktør for flere firmaer, da han blev kaldet til De Tolvs Råd. (Fra *Deseret News)*

BOGANMELDEREN

Edward Gibbon:
Det romerske Riges forfald og undergang
bind IV — 234 sider — kr. 29.75
Rosenkilde og Bagger.

Kære venner, er I med endnu på Gibbons historiske rejse til fortiden? Har I nydt vor rejseleders dygtighed, hans viden om alle de steder vi så, alle de historiske begivenheder han oprullede for vore øjne, glæder vi os over den viden og forståelse, vi har fået derved? Nu må vi til at slutte vor rejse, for endestationen kan snart skimtes i det fjerne.

De sidste ting, som vor rejseleder indvier os i, er f. eks. beretningen om Det alexandrinske biblioteks skæbne og kaliffens velkendte ord »Hvis disse grækeres skrifter er i overensstemmelse med Guds bog, er de overflødige og behøver ikke at bevares; hvis de ikke stemmer overens dermed, er de skadelige og bør ødelægges«. Derfor blev Papyrus og pergamentruller fordelt blandt byens tre tusinde bade, og så utroligt mange var der, at seks måneder ikke forslog til fortæringen af dette dyrebare brændsel. Gibbon fortæller videre om Roms forfald, og bogen slutter med det romerske riges endeligt, og hermed er et af historiens største og mest betagende skuespil til ende. En af vore bedste historiefortællere slutter sit værk og kan, som han selv siger det, overgive det til offentlighedens videbegær og oprigtige dom. *H.B.J.*

To Tempelrejser

Grundet på det store deltagerantal i sidste års tempelrejse, hvad der forårsagede flere ulemper og kneben plads og vanskeliggjorde indkvarteringsspørgsmålet, er det fra templets side blevet henstillet til os, at vi i år arrangerer 2 tempelrejser i stedet for 1.

Den allerede annoncerede rejse i ugen fra *12. til 19. juli* står fast, og vi har så desuden fået stillet ugen fra *30. august til 6. september* til rådighed. Der vil formentlig være adskillige søskende, som ikke hvert år kan få ferie i skoleferien og derfor vil være glade for dette ret sene tidspunkt. Turen i juli vil fortrinsvis være beregnet for familier med skolesøgende børn, men alle andre søskende er naturligvis velkomne til at deltage også.

Af hensyn til rejsearrangementerne, bestilling af sovevogne o, s. v., beder vi venligst alle søskende, som *påtænker* at rejse til templet i år, om *snarest muligt* at indsende den i dette nummer af STJERNEN indlagte »Foreløbige tilmeldelsesblanket«, således at vi kan være lidt orienteret om, hvor mange der ønsker at deltage i de respektive rejser.

Hvis der er tilslutning nok, vil vi forsøge at arrangere en *flyverejse* til den sidste tempeltur, men det vil ikke være muligt på dette tidspunkt at sige noget om prisen.

Rejsen til Schweiz og retur vil med *sovevogn* koste ca. kr. 305,00.

Muligvis vil der også kunne arrangeres en rejse med *bus*. Prisen vil blive ca. kr. 350,00.

I ovenstående priser er *ikke* indbefattet opholdet i Schweiz. Det anslås, at opholdet vil kunne gøres for ikke over kr. 150,00 pro persona.

Den foreløbige tilmeldelsesblanket bedes indsendt til Missionskontoret, Dalgas Boulevard 164, København F., og konvolutten bedes mærket »Tempelrejse«. Også søskende, som rejser med privat befordring, bedes indsende blanketten, da templet skal vide, hvor mange deltagere der kommer ialt.

For at kunne gå igennem templet skal man, foruden at være værdig til en personlig tempelanbefaling, opfylde følgende betingelser:

Man skal have været medlem af Kirken *mindst 1 år.*

De mandlige medlemmer skal være *ældster.*

Kvinder, hvis mænd er medlemmer af Kirken, men ikke er værdige eller ikke ønsker at rejse til templet, skal have skriftlig tilladelse fra deres mænd.

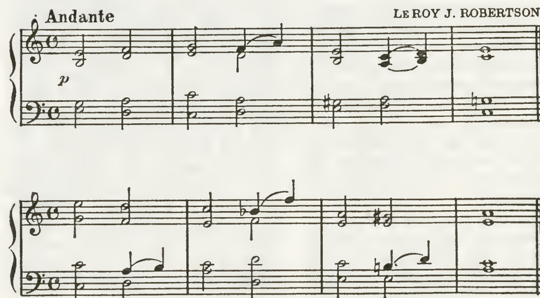
Kvinder, hvis mænd ikke er medlemmer af Kirken, kan *ikke* gå igennem templet.

Børn over 8 år skal have deres egen tempelanbefaling og skal være døbt i Kirken.

Tempelanbefaling fås hos *grenspræsidenten,* men desuden skal man have et personligt interview med *missionspræsidenten.*

Søndagsskolen

Nadververs for marts:

»Hvo kan gå op på Herrens bjerg, og hvo kan stå på hans hellige sted? Den med skyldfri hænder og hjertet rent, som ikke sætter sin hu til løgn og ikke sværger falsk.« (Salm. 24: 3—4).

Søndagsskolesang for marts:

»Jeg ved, på hvem jeg bygger«. (Nr. 48 i den blå sangbog).

»Jeg ved, på hvem jeg bygger«, forfatter E. M. Arndt, komponist Felix Mendelssohn.

For at ikke blot en enkelt skal synge denne sang med ligegyldighed, så lad os af sanglederen blive mindet om, at vi henvender os til vor himmelske Fader. (En sådan påmindelse bør naturligvis kun gives under sangøvelsen).

Prøv på ikke at synge sangen i et for langsomt og slæbende tempo.

Melodien er skrevet af »komponisternes fyrste«, Felix Mendelssohn, som skrev den for korsang. Den originale melodi er skrevet uden pauser, men det var ikke komponistens mening, at et helt vers skulle synges uden at man trækker vejret. Han regnede med, at man efter hver linie skulle tage et dybt åndedrag, og en kort »snappen efter vejret« midt i hver linie. Folk vil gøre det ganske naturligt, hvis korlederen ikke afleder dem fra det.

Alexander Schreiner.

Søndagsskolen i marts måned

Kære søskende, så er stæren kommet, og foran os har vi foråret, og alt det samme gentager sig med usvigelig sikkerhed. Lad alt hvad mennesket forudsiger svigte, ét kan vi tro, træerne bliver grønne igen, fuglene kommer tilbage til os, og vi skal igen høre dem juble i solopgangen, vi tror dette, fordi vi ved, at det alt sammen skal ske, vi har let ved at tro det, fordi det er noget, vi har set med vore egne øjne så mange gange før. Det er den slags tro, vi kalder viden. Lige meget hvilken slags menneske du vil fortælle dette, vil du blive troet på dit ord, for alle jordens slægter vil gerne tro alt det, de kan se med deres øjne, og det de kan tage og føle på med deres hænder.

Men tro på anden måde end ved at se med øjet, og at føle med hånden, er straks en ganske anden sag. Hvorfor det, det må jo være bundet til det ansvar, det er selv at skulle regne noget ud i sit eget sind, det kræver et stykke arbejde at skulle koncentrere sig om en opgave, og så smyger man uden om, det er det letteste, og det er det, Guds børn altid har gjort. Det er årsagen til, at der på kloden endnu lever folkeslag, der sidder på jorden i støvet, nøgne, med deres trævåben og æder rødder og insekter. Det er modstykke til det videnskabelige laboratorium med dets reagensglas, reaktorer og elektronregnemaskiner. Dette sidste er resultatet af tankens arbejde, altså et resultat af at tro på noget, man ikke kan se med øjnene eller føle på med hånden.

Tænk på Pasteur, der udregnede sin bedrift i sit sind, og tænk på hvad der kom ud deraf, sammenlign dette med det, at hans samtidige ikke ville tro ham på hans ord, men først accepterede det, da de kunne se det med øjnene og føle det med deres hænder. Hans arbejde krævede slid, nætter og dage, men først og fremmest tankens hårde arbejde, og hvad kom der ud af denne indsats på det abstrakte område, jo, kære søskende, der kom de hårde realiteter, sandheder, vældige ting til at tage og føle på for alle dem, der kun vil tro på dette grundlag.

Da Joseph Smith forklarede Evangeliets store betydning for mennesket, og da han påpegede den absolutte nødvendighed af at leve under ansvar over for hinanden, blev folk så forarget ved tanken om det, der ventede dem, at de gjorde kort proces med ham og dræbte ham. Man sagde, det var pøbelen, men vi ved alle, at det var en langt frygteligere magt end bare en lille hob snavsede mennesker, det var uvidenheden; det værste af alt, det ondeste af alt, hvad der kan plage menneskeslægten.

Vi er i vor Søndagsskole forpligtet til at lære og oplyse hinanden om alt, hvad der kan gavne os og vore børn, men vi er rigtignok også forpligtet til at vide så meget, at vi kan bringe oplysning til alle også udenfor Kirken, og derfor må vi ikke nøjes med at læse lidt i vore egne bøger, men er der noget, vi ikke forstår, så må vi ikke lade det hvile men spørge andre, spørge Gud, studere emnet lige til du kan sige til dig selv, nu ved jeg det med sikkerhed. Så kan du gå videre i det arbejde at oplyse dig selv, og så har du en mulighed for at kunne sætte andre i gang på samme måde.

Du kan nemlig være sikker på en ting, og det er, at der er ikke noget, din næste er så bange for som dette at blive betragtet som dum. Det er forfængeligheden i os alle sammen, og den er værst hos den dumme, han vil gøre alt for at skjule sin uvidenhed, den rider ham som en mare. Oplysning alene befrier os for slige fejltagelser, det smitter og breder sig og giver lyst til at arbejde.

Husk på vor profet har sagt os, at alt er stof, altså også vore tanker. Hvis dine tanker er gode, så må de være bundet under den samme lov, som gælder for alt stof, og så vil de tiltrække det gode. Er de derimod slette, så tiltrækker de det slette, og så er vejen åben for det onde. At holde sit indre rent og lyst må være en forudsætning for at kunne lære fra sig med et godt resultat. Vi Mormoner tror på andre ting end dem, der er til at tage og føle på, vi tror vor profets ord, for vi ved, at lige så sikkert som træerne bliver grønne og fuglene vil synge for os igen i år, lige så sikkert er det, at de lærdomme, Joseph fik af Gud, og som han bragte os og måtte besegle med sit blod, vil vise Verden, at tanken er højere end handlingen og sandheden rigere end mørke og materielle nydelser.

Vejen til virkelig nydelse er kundskabens vej, og følger vi den trofast, så kan vi sige med glæde og en smule stolthed som ældste J. M. Sjødahl i et gammelt eksemplar af Stjernen fra juni 1910. »Hvem er det som forbrydere fylde fængslerne, ikke mormonerne, men medlemmer af de andre kirkesamfund. Hvem fylde drikkehuse og spillebuler, ikke mormonerne, hvem er det som lyve, stjæle, bande og sværger, horer og bagtale, er dovne og urene, ikke mormonerne, men alle de fra de andre kirker, som tale hånligt om mormonerne. Vore unge fylder ikke opdragelsesanstalterne, men de andre kristne samfund, alene disse fakta burde overbevise Verden om, at det budskab, som Joseph Smith bragte, er fra Gud. Det bør være tydeligt, at lærdomme, der er stærke nok til at holde menneskeheden borte fra overtrædelse, til hvilke ethvert menneske fristes, må være fra Gud.«

Kære søskende, senior søndagsskolens lektie for marts måned ser sådan ud:

Søndag d. 1. marts fra side 91 til 103. — Søndag d. 8. marts fra side 103 til 114. — Søndag d. 15. marts fra side 115—122. Barnedåb. — Søndag d. 22. marts fra side 122 til 130. — Søndag d. 29. marts fra side 130 til 140.

De øvrige klasser har et kapitel hver søndag.

De dage, der f. eks. har været konference eller andre dage, hvor der ingen søndagsskole er, tager man denne lektie med den følgende søndag.

Husk at skrive ind til os om problemer og hvad der ellers måtte være, som kan trænge til en forklaring.

På Hovedbestyrelsens vegne.

Knud Edsberg.

Gensidig Uddannelses Forening

Ny distriktsbestyrelse for G.U.F. i København Distrikt

G.U.F. i København har fået ny distriktspræsidentinde, det er søster *Lise Lotte Jørgensen,* Amager Gren. Søster Jørgensen har arbejdet som stavspræsidentinde i Hamburg og er derfor godt kendt med ungdomsarbejdet, og vi vil sikkert alle have megen glæde af samarbejdet.

Søster Jørgensen afløser søster Grethe Francke Pedersen, som er syg og har bedt om at blive afløst. Vi vil gerne fra Hovedbestyrelsens side sige søster Francke Pedersen tak for det store arbejde, hun har udført i distriktet, og vi beder Gud velsigne hende, så hun snart må blive rask og være iblandt os igen.

Også den mandlige afdeling har fået ny ledelse, idet rådgiver i G.U.F.s Hovedbestyrelse, broder *Kurt Holm,* er kaldet til at arbejde som forstander i København Distrikts G.U.F.

Vi er sikre på, at alle vil være glade for det nye distriktspræsidentskab i G.U.F., og vi beder Gud velsigne dem i deres nye kald.

Søster *Grethe Francke Pedersen,* tidligere distriktspræsidentinde i G.U.F. i København Distrikt, som på grund af sygdom ikke var i stand til at overvære konferencen, havde forberedt følgende tale til de unge:

Kære piger!

Jeg vil ønske enhver pige til lykke med den belønning, de i dag har fået. Jeg er meget stolt af jer alle, og jeg ved, at det koster meget at opnå disse belønninger, men, piger, for der er et stort MEN, når du modtager en sådan belønning, er det ikke kun, fordi du har opfyldt de krav, som er stillet til dig, men det er et bevis for dig selv, om at du er en sidste dags hellig pige, og derfor er kravet større til dig som bærer af denne belønning, for det største krav er nemlig, at du ude omkring, hvor du færdes, er den pige, som Kirken vejleder dig til at være.

Kravene til jer for at få disse belønninger bliver større og større, men den dag du er færdig inden for G.U.F., er du også parat til at blive en af Kirkens vordende hustruer og mødre, du er udrustet som ingen andre er det. Tænk, hvad det vil sige, at du er med til at føde og opdrage den næste generation, som skal føre Kirken videre, derfor, unge piger, tænk på det, hver gang der er anledning til det, du bliver måske moder til den præsident, som skal være overhoved for Kirken engang, og derfor er der også ansvar forbundet med at modtage en belønning, men belønningen er jo også dit bevis på det.

Jeg er desværre nødt til at sige farvel til jer, men min tak skal lyde til jer for den indsats, I har gjort, og jeg vil også sige tak til alle lærerinderne for det store arbejde, som I har gjort, for uden jer var pigerne jo ikke nået så langt.

Tak for en dejlig tid i distriktet og tak til alle, jeg har arbejdet sammen med, og jeg beder Gud være med den nye præsidentinde, at hun må blive lige så glad for det, som jeg var.

Grethe Francke Pedersen.

Belønninger til de unge piger

Når man, som ved den konference vi nylig har afholdt, har uddelt belønninger til en masse dejlige og søde piger, kan man ikke lade være med at tænke på, at vi er et priviligeret folk. Vi har alt indenfor vor Kirke, i hvert fald alt hvad vi har behov for af lærdom, kundskab og fritidsinteresser.

Jeg er sikker på, at der ved disse konferencer nede i salen har siddet mangen en voksen kvinde, som ville have givet meget for at have været i jeres sted, have haft den mulighed for udvikling, som I har. De er bare ikke kommet i forbindelse med Kirken før de var voksne.

I, som er vokset op fra ganske små i Kirken og i S.D.H.-hjem, I er mere heldige end den store flok unge piger, som i mangel af bedre tilbringer deres megen fritid på en dårlig måde. Ungdommen er ikke fordærvet, det er den verden de lever i, som gør dem til det de er.

Vi fra den generation før jer har haft nøjagtig de samme problemer og konflikter, men de fleste af os havde ikke de muligheder, I har — nemlig at lære, hvordan man får mest ud af ungdommen.

Lad jeres belønninger være jer en spore til videre fremgang, lad os ses igen til næste år. Hvad I opnår nu, er efter mange år kostelige skatte for jer. I er eksempler for andre. Vi er stolte af jer. Til lykke!

Kærlig hilsen
G.U.F.s kvindelige Hovedbestyrelse

Lissi Asmussen
Ragna Nickelsen

Følgende piger og deres ledere modtog deres belønninger ved distriktskonferencerne i henholdsvis Aarhus og København i januar:

København Søndre Gren:
Bente Hjort Rode Nielsen
Liselotte Hvistendahl
Jenny Madsen

København Centrum Gren:
Marianne Hentzen
Hanne Thorsteinsson
Ronda Thorup
Lone Essenbæk
Dorthe Nielsen
Else Andersen
Agda Petersen, leder
Krista Pedersen, leder
Anastasia Valentiner, leder

København Nordre Gren:
Lisbeth Nordby Larsen
Karen Nordby Larsen
Johnna Sieling
Kirsten Christensen
Birgit Keblow Larsen
Inger Schmidt
Anne Pia Ringheim

Dorrit Ljungstrøm
Ellen Johansen
Anni Ringheim, leder
Odense Gren:
Mette Andersen
Lisbeth Andersen
Liselotte Jørgensen
Lilian Olesen
Tove Andersen
Grethe Haupt, leder
Amager Gren:
Anette Asmussen
Kirsten Francke Pedersen
Eva Larsen
Sussie Rasmussen
Ulla Francke Pedersen
Anni Jørgensen
Annegrethe Nielsen
Evy Andersen
Birthe Rasmussen, leder
Meta Hansen, leder
Lissi Pedersen, leder
Grethe Francke Pedersen, leder
Herning Gren:
Karen Lauritsen
Inga Hyldgård
Grethe Andersen
Mona Lisa Petersen
Aalborg Gren:
Jette Reinau
Dorthe Nielsen
Alis Hansen
Jette Thomsen
Tove Ehrlich
Else Nielsen
Jytte Jensen
Birthe Falden
Kirsten Nielsen
Horsens Gren:
Ella Sørensen
Esbjerg Gren:
Friedel Hansen
Anni Sørensen
Tonni Andersen
Jutta Hasselstrøm
Inge Abrahamsen
Randers Gren:
Annelise Ø. Michaelsen
Birgit Jensen
Aase Dahlin
Dorthe Markmann
Eva Christensen
Vera Nygaard Andersen, leder
Abild Kristensen, leder

KREDSLÆRERINDERNES *budskab*

»*Den, som omvender sig fra sine synder, ham er de forladt, og jeg, Herren, kommer dem ikke mere i hu.*« (L. & P. 58:42).

Formål: At vise, hvor højt vi er velsignet gennem det guddommelige princip om omvendelse.

Et af de nådigste og mest højsindede løfter, vor himmelske Fader har givet os, er omvendelsens guddommelige velsignelse parret med tilgivelse. Det er en vidunderligt opmuntrende og styrkende overbevisning at have, at man kan vide, at hvis man oprigtigt og ægte omvender sig fra sine fejl, forkerte handlinger og synder, vil de blive tilgivet af den store og endelige dommer, vor himmelske Fader, og »skal blive hvide som sne.« *(Es. 1:18).*

Det er i sandhed en storslået velsignelse, som kommer til os gennem Guds godhed. Som apostlen Paulus sagde: »Guds godhed leder dig til omvendelse.« *(Rom. 2:4).* Hvis det ikke var for denne »godhed«, ville vi alle for evigt forblive i vore synder, og vi ville være ude af stand til at gå fremad mod et nyttigere, mere formålstjenligt og virksomt liv.

Hvad menes der med sand omvendelse? Hvorledes kan den lægge grundvold for fremgang og for en mere tilfredsstillende og nyttig livsførelse? Omvendelsen siges at bestå af fire punkter: erkendelse, anger, beslutning og genoprettelse. Det første skridt til sand omvendelse består ganske bestemt af en ærlig erkendelse af vore fejl. Efter at vi har erkendt dem, følger ganske naturligt det andet skridt: vi må være bedrøvede og angre dem. Derefter kommer det ærlige ønske og den ærlige beslutning om at bortlægge dem og endelig, at yde fuldt og helt vederlag. Præsident Joseph F. Smith udtrykte denne tanke således:

». . . . Sand omvendelse er ikke blot sorg over synd, ydmyg anger og sønderknuselse for Gud, men den omfatter nødvendigheden af at vende sig bort fra den, ophøre med alle onde gerninger, en grundig reformation af livet, en livsvigtig forandring af det onde til det gode, fra forbrydelse til dyd, fra mørke til lys. Og ikke det alene, men også at yde fuld erstatning for så vidt det er muligt, for alt det forkerte vi har gjort, at betale vor gæld og give Gud og mennesker det, som ret er, det som tilkommer dem fra os. Dette er sand omvendelse, og udøvelse af viljekraft samt alle sindets og legemets kræfter kræves for at fuldføre dette herlige omvendelsesværk; derefter vil Gud akceptere det.« *(Journal of Discourses,* Vol. 19, p. 190).

Ifølge en gammel beretning blev en mand i det fjerne østen grebet i tyveri. Som en del af sin straf fik han et stort »S« brændt ind i panden. (»S« står for »stjæle«). Men som følge af den store gave, der hedder omvendelse, overvandt denne mand sin synd og levede et rent og tjenstvilligt liv i samfundet. Nogle år senere var der en fremmed, der spurgte en af hans venner om, hvad det »S« i panden betød. Vennen svarede: »Jeg er ikke klar over det, men hvis man skal dømme ud fra hans liv, må det stå for »Saint« (som betyder »hellig«).«

Hver eneste dag vi lever, er der anledning til omvendelse. Vi behøver allesammen stadig væk at blive renset gennem dette rensende princip, for vi læser: ». . . . intet menneske er så retfærdigt på jorden, at han kun gør gode gerninger og aldrig synder.« *(Præd. 7: 20).* Apostlen Johannes fremhævede igen denne sandhed, da han sagde: »Dersom vi siger, at vi ikke har synd, så bedrager vi os selv, og sandheden er ikke i os.« *(1. Joh. 1:8).*

Muligvis ligger en af de største vanskeligheder, man støder på i omvendelsen, i bortforklaringen af de såkaldte »små synder«. De fleste af os har en samvittighed, der er tilstrækkelig vågen til at få os til at angre, når vi har begået store fejl. Vore »små« synder, som f. eks. jalousi, nag, sladder og lignende svagheder, er lette at bortforklare, dække over og glemme. Hvis vi i sandhed vil omvende os, bør vi følge de fordums apostles formaning, da de sagde, at vi skulle »aflægge al ondskab og al svig og hykleri og misundelse og alskens bagtalelse,« *(1. Peter 2:1),* og ». . . . iføre (os) godhed, ydmyghed, sagtmodighed, tålmodighed; bære over med hinanden og tilgive hinanden.« *(Kol. 3:12—13).*

Omvendelse har en rensende magt, fordi det herlige princip om tilgivelse er forbundet med den og er en fundamental del af den. Som Herren i Lære og Pagter har lovet, at »den, som omvender sig fra sine synder, ham er de forladt, og jeg, Herren, kommer dem ikke mere i hu.« *(L. & P. 58:42).* Milton har sagt, at tilgivelse og omvendelse er »de gyldne nøgler, der åbner for evighedens palads.«

KREDSLÆRERNES *budskab*

Vi går kun fremad i åndelig henseende, når vi ....

III

Ærer vore løfter og pagter

HOVEDTANKE:

Eftersom vi kun frelses gennem evangeliets pagter, er det at ære vore løfter det nødvendigste at lære, for at vi kan udvikle en karakter, der er Gud lig.

INDLEDNING:

Diskussionen kan begynde med en betragtning af følgende punkter:

1. En god karakter er det vigtigste, noget menneske kan udvikle.
2. Grundlaget for en god karakter er pålidelighed.
3. Løfter og pagter giver os mulighed for at udvikle pålidelighed.

ILLUSTRERENDE FORTÆLLING

Hjemmelæreren kan give et eksempel på pålidelighed ved at fortælle følgende historie, eller en han selv kender, hvis den indeholder samme pointe:

En familie på otte brødre blev afbildet og omtalt i et blad. Alle havde haft sukces i livet, hver på sit felt. De blev æret for deres fremragende indsats inden for deres respektive erhverv og inden for samfundet. Det er unødvendigt at nævne, at de alle havde gode indtægter. Men — af størst betydning var det, at deres virke inden for Kirken var fuldstændig, ydmyg og hengiven.

Man bad en af brødrene om at berette om den store sukces, de havde haft. Som svar fortalte han om en begivenhed fra sine drengeår, som for ham var forklaringen på deres resultater.

»Jim, en af mine brødre, og jeg havde gjort os i stand til at gå til bal. Inden vi tog afsted, gik vi ind i fars studereværelse for at sige til ham, hvor vi gik hen. Far hørte på os, og så sagde han: »I er begge to pæne nok til at gå til bal, men var det ikke i aften, I blev enige med præstedømmets tilsynsførende om, at I skulle hen til enkefru Bruun og være med til at reparere hendes tag?«

»Åh, jo,« svarede jeg, »de sagde allesammen ja til at gå derhen, så man vil såmænd ikke savne os.«

»Nå-nå,« sagde far, »jeg er glad for, at fru Bruuns tag bliver gjort istand, men kan I tillade jer at bryde jeres løfte?«

TANKER TIL DISKUSSION:

Spørgsmål: Hvis drengene ikke havde holdt deres løfte og udført deres opgave, hvilken indvirkning ville det så have haft på deres karakter?

Sæt en diskussion i gang om alle siderne af dette spørgsmål og led den til den konklusion, at det at bryde et løfte eller en pagt vil som enhver anden handling eller proces føre til dannelse af en vane. Havde drengene dengang undladt at gøre deres pligt, ville den næste upålidelige handling være faldet dem meget lettere. Karakter nedarves ikke, den dannes heller ikke på et øjeblik. Den dannes trin for trin.

Spørgsmål: Skulle faderen have holdt på, at drengene skulle gøre deres pligt?

Analysér hans spørgemetode og bedøm dens eventuelle indvirkning på drengenes indstilling.

Når denne diskussion er færdig, kan De fortælle den virkelige slutning på historien:

»Fars spørgsmål ledte os begge til den konklusion, at hvis vi brød vort løfte, ville det være lettere for os at bryde det næste.

Hans venlige blik og svage smil gennemborede vore hjerter. I tavshed vendte vi os og gik. En halv time senere var vi sammen med de andre drenge i færd med at reparere fru Bruuns tag. Far gav os så stærkt et indtryk af værdien af at holde sine løfter, at det er blevet en regel for os livet igennem ikke at give løfter, vi ikke kan holde, og aldrig at bryde et givet løfte.«

Hvis det er vigtigt at holde vore løfter til hverandre, er det meget mere vigtigt at holde de løfter, vi har givet vor himmelske Fader.

Spørgsmål: Hvilke pagter har vi indgået, og hvilke løfter har vi givet vor himmelske Fader?

Diskussionen kan ledes, så den kommer til at dreje sig om de tre særlige løfter, vi bør give vor himmelske Fader, når vi bliver døbt:

1. At vi er villige til at påtage os Jesu Kristi navn.
2. At vi altid vil erindre Ham.
3. At vi vil holde de bud, Han har givet os.

De bør omtale det løfte, Herren til gengæld giver os, når vi fornyer disse pagter under nadveren: at hvis vi holder disse tre løfter, vil Han altid sende sin Ånd til at være hos os.

Spørgsmål: Kan man stole på Herren?

Påvis, at profeternes vidnesbyrd er, at Jesus er Kristus. Vi kan tro på Jesu Kristi Evangelium, som vil vejlede os og bringe fred og lykke ind i vort liv, hvis vi gør vor del, for Herren holder altid sine løfter.

Læs, eller lad et af familiens medlemmer læse »Jeg, Herren er forpligtet, når I gør, hvad jeg siger; men dersom I ikke gør, hvad jeg siger, har I intet løfte.« *(L. og P. 82:10).*

PRAKSIS:

Spørg familiens medlemmer, hvorledes vi kan udvikle os med hensyn til:

1. At holde de løfter, vi giver hinanden.
2. At være forsigtig med ikke letsindigt at love noget, men *hvis* vi lover noget, at vi da udfylder vort ansvar hurtigt og fuldstændigt.
3. At være pålidelige i alle forhold.
4. At ære vor dåbspagt.

HJÆLPEMATERIALE:

»Søg flittigt, bed altid og hav tro, så skal alting tjene jer til gode, dersom I vandrer retskaffent og holder de pagter, I har indgået med hinanden.« *(L. og P. 90:24).*

»Og eftersom den pagt, de har gjort med mig, er blevet brudt, så er den blevet ugyldig og virkningsløs .... Velsignet er de, som har holdt pagten og budene; thi de skal få barmhjertighed.«

(L. og P. 54: 4,6).

PRÆSTEDØMMET

En ung mand må, for at kunne kvalificere sig til et Belønnings-Diplom i det nye belønningsprogram for det aronske præstedømme under 21, udføre et bestemt antal opgaver i præstedømmet. Det håbes, at han derved vil erfare den glæde, som kommer ved hengiven tjeneste, og være klar over de vidunderlige chancer for at tjene Herren og sine medmennesker, hans præstedømme tilbyder ham.

Intet kan eller vil skabe større kærlighed til og glæde ved en sag eller en organisation end at påtage sig noget af ansvaret for dens sukces. Den følelse, at man hører til, afhænger i høj grad af følelsen af, at der er brug for én og at andre skønner på én, og afhænger også af hensigtsmæssig aktivitet.

Selv om uselvisk arbejde og offer er nøglen til sand lykke, synes denne sandhed ikke at trænge igennem, undtagen ved personlig erfaring. Det er i sandhed vanskeligt at lære glæden ved arbejde gennem stedfortræder.

Opgaverne i præstedømmet bliver derfor chancen for det aronske præstedømmes ledere til at give de unge mænd, som de præsiderer over, de tilfredsstillende erfaringer, som deres dybtliggende længsler efter anerkendelse og resultater higer efter.

Sukces'en i en ung mands liv afhænger ikke alene af ham selv, men af omgangen med kloge og hengivne ledere og af deres råd og vejledning. Vandringen ad livets sti er trang og vanskelig, og det er næsten umuligt at klatre op ad den uden opmuntring, vejledning og lejlighedsvis opfordring fra andre. Det er en pligt for enhver ung mand i Kirken at forberede sig til at tjene klogt og godt. Han skulle byde enhver chance for at tjene velkommen, uanset hvor ringe arbejdet er. Han skulle udvide og forøge sin dygtighed og evne til at tjene ved at tage imod indbydelser til at arbejde og ved at forberede sig til fremtidige opgaver.

Det er enhver leders pligt at indføre de unge mænd i arbejdets glæde ved at give dem hensigtsmæssige og opmuntrende arbejder, som det ligger indenfor deres evne at udføre, at skabe interesse for dem ved at opmuntre og vejlede dem til flittigt at udføre dem, og at krone æren ved hver fuldført opgave med velvalgte ord, der udtrykker oprigtig tak og påskønnelse. Det er ledernes kald at forberede drengene til ledende stillinger i Kirken og i livet.

Drenge kaldes i en meget følsom alder til at bære Guds præstedømme. Med kaldelsen kommer ansvaret for og lejligheden til at administrere i Kirkens hellige ordinanser. Den værdighed, hvormed en ung mand tjener i sit præstedømmes funktioner, og den respekt han vil have for sit hellige kald, vil i høj grad afhænge af de betingelser han har haft, de chancer han har fået, og den respekt og værdighed, som hans ledere viser ham personlig og det præstedømme han bærer.

Skønt aktivitetsopgaver er en drengs åndelige liv, må lederne være opmærksomme på de farer de indebærer, så vel som på deres gode sider.

At stille opgaver i Kirken er et arbejde, som kræver ydmyg og omhyggelig overvejelse. De største planer om noget godt kan, hvis de misbruges eller anvendes forkert, bringe uønskede og katastrofale resultater. Passiviteten hos mange af Kirkens medlemmer kan spores tilbage til en ubetænksom opgave eller til en rigtig opgave, der er stillet af en taktløs leder.

De ledere, som er ansvarlige for arbejdet i det aronske præstedømme, bør være opmærksomme på, at enhver opgave bør resultere i en vellykket udførelse, som bringer indre tilfredsstillelse og glæde over resultatet. Der bør aldrig stilles en opgave, som kan lede til en mislykket bestræbelse. En dreng, som ikke kan løse en stillet opgave, enten det er på grund af forsætlig forsømmelse eller uegnethed til at udføre den, bliver ulykkelig, og det er naturligt for ham at forbinde sine ulykkelige følelser med Kirken. Dette fører ofte til passivitet og frafald.

Den kloge leder i det aronske præstedømme vil stræbe efter at vide så meget som muligt om de drenge, som han har ansvaret for. Han vil søge at kende deres drømme og deres higen, hvad de kan lide og ikke lide, deres evner og deres begrænsninger. Han kan blive kendt med deres personlige liv ved iagttagelse og ved taktfuldt at spørge.

En sådan leder vil søge at kende de mange måder at vække interesse på, der findes for at stimulere drengene til hensigtsmæssige handlinger.

Den ideelle leder vil afpasse de opgaver, han stiller, efter den pågældende unge mands evner og duelighed, og være klar over at hver opgave må give anledning til en hellig udførelse og at en mislykket erfaring aldrig må blive resultatet.

En »drengs mand« ved, hvorledes han skal indpode tillid, når opgaverne stilles, og hvorledes han skal sikre en tilfredsstillende udførelse. Han følger sine opgaver op, for at være sikker på, at de bliver rigtigt udført, og hver fuldførelse følges af tak og påskønnelse for et veludført arbejde.

Vi opmuntrer indtrængende lederne i det aronske præstedømme til at kvalificere alle deres drenge til Belønnings-Diplomet for 1964.

(Fra *Millennial Star*)

Obs.:

GARMENTS

Søskende, som har været i Templet, kan hos deres grenspræsident få en prisliste over garments med oplysninger om, hvor og hvorledes de kan købe deres garments.

I København sælges garments ved søster *Inger Kyhlensø* tirsdag og onsdag fra kl. 12—18 i kirken, Priorvej 12, F.

Personlige nyheder

FØDSELSDAGE:

Vi siger til lykke til følgende søskende:

Esbjerg Gren:

Henry Jensen, 60 år den 26. februar.

København Centrum Gren:

Anna M. Knudsen Andersen, Slotsgade 32, 80 år den 1. marts.

Petra Møbius, 70 år den 20. marts.

Torkil Dressø, Classensgade 10, 65 år den 27. marts.

Hjørring:

Kristine Marie Madsen, 65 år den 4. marts.

Aalborg:

Johanne Nielsen, 65 år den 10. marts.

Martha Marie Skov Poulsen, 65 år den 14. marts.

Marius Jensen, 80 år den 16. marts.

Skanderborg:

Jens Magnus Emil Jensen, 75 år den 13. marts.

København Nordre Gren:

Erna Ingfred Dagmar Jakobsen, 60 år den 13. marts.

Aarhus:

Anny Charlotte Prang, 70 år den 16. marts.

København Søndre Gren:

Aage Frederik Pedersen, 65 år den 27. marts.

Bryllup i Amerika:

Tidligere missionær i den danske mission, *DeVon S. Dennison,* er den 7. februar i Salt Lake Templet blevet viet til RaNae Jones. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Hilsen fra Amerika:

Tidligere missionær i den danske mission, *Andreas Johansen,* sender fra sit hjem i Salt Lake City, Utah, hilsen til søskende og venner i Danmark med ønsket om lykke og glæde gennem livets mange omskiftelser og oplevelser.

Bryllup i Esbjerg:

Den 28. december 1963 viedes på borgmesterkontoret i Esbjerg broder *Frank Sørensen* og søster *Tonni Andersen.* Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Lee Burgess Thorup og *Karen Margrethe Valentiner*

(se notitsen i februar nummeret)

Ordinationer:	**Til:**	**Ordineret af**
Esbjerg: 8. december:		
Finn Nielsen	Diakon	Broder Bent Gram
Aarhus: 30. december:		
Palle Sørensen	Lærer	Broder Preben Gissel Jensen
5. januar:		
Hans Thorhauge	Lærer	Broder Orla Rode Nielsen
19. januar:		
Harry Peter Jensen	Ældste	Missionspræsident R. Earl Sorenson
Kjeld Becker Pedersen	Ældste	Missionspræsident R. Earl Sorenson
Egon Petersen	Ældste	Missionspræsident R. Earl Sorenson
John Phill Andersen	Ældste	Broder Joseph Thomas Asmussen
Jørgen Holm Bendtsen	Ældste	Broder Joseph Thomas Asmussen
Harald Arndt	Ældste	Missionspræsident R. Earl Sorenson
København Søndre Gren:		
28. december:		
Dallas Jasper Anderson	Ældste	Missionspræsident R. Earl Sorenson
København Centrum Gren:		
22. september:		
Wiggo Grandt Nielsen	Præst	Broder Knud Hentzen
Henning Aaager	Lærer	Broder Ejvind Nordby Larsen
29. september:		
Carl Alfred John Jørgensen	Lærer	Broder Sven Erik Køster
6. oktober:		
Ernst Alvenius Rosanius Rasmussen	Præst	Broder Arnold Køster
8. december:		
Svend Erik Stokmann Irvold	Lærer	Broder Bent Giesmann Lindhardt
6. januar:		
Ernst Alvenius Rosanius Rasmussen	Ældste	Missionspræsident R. Earl Sorenson
Freddie Dennis Christensen	Ældste	Missionspræsident R. Earl Sorenson
Ole Køster	Ældste	Missionspræsident R. Earl Sorenson
George Walter Warnsdorf Knudsen	Ældste	Missionspræsident R. Earl Sorenson
Jens Tage Nørregaard Jensen	Ældste	Missionspræsident R. Earl Sorenson
København Nordre Gren: 26. januar:		
Erik Wilhelm Andersen	Ældste	Missionspræsident R. Earl Sorenson
Herning: 12. januar:		
Benny Christensen	Diakon	Broder Henning K. Frederiksen
Lars Dudal Madsen	Diakon	Ældste Ronald Eaves
Hjørring: 5. januar:		
Hugo Johansen	Præst	Ældste N. Halvor Madsen
Nordsjælland Gren: 26. januar:		
Kurt Wilhelm Voss	Ældste	Missionspræsident R. Earl Sorenson

Dåb:	Døbt af:	Håndspålæggelse ved:
Esbjerg: 22. december:		
Susie Anni Rohde Pedersen	Broder Arne Pedersen	Broder Verner Buur
København Centrum Gren: 23. nov.:		
Jan Giesmann Lindhardt	Broder Bent Giesmann Lindhardt	Ældste Henning Sorensen
København Søndre Gren: 9. januar:		
Helga Rasmussen	Ældste Don J. Christensen	Ældste Douglas Wray
15. januar:		
Sonja Busk Christensen	Ældste F. Brent Johnson	Ældste Clark F. Echols
Mariane Madsen	Ældste George A. Vaieland	Ældste George A. Vaieland
18. januar:		
Tove Dagny Rasmussen	Ældste Niel Schou	Broder Kaj Egon Krammer
Irma Jytte Christensen	Ældste John E. DeMille	Broder Svend Aage Sønderby
Amager Gren: 18. januar:		
Oline Marie Henriette Olsen	Ældste Elmo Nielsen	Ældste Richard Jensen

DØDSFALD:

Hjørring:

Den 9. december døde broder *Peter Kristian Kristensen,* 67 år gammel, og blev begravet fra Kirken den 14. december. Æret være broder Kristensens minde!

Aalborg:

Den 13. december døde broder *Reginal Edward Giessing,* 75 år gammel. Æret være broder Giessings minde!

Den 19. januar døde søster *Hertha Elisa Jepsen Jensen,* 40 år gammel. Æret være søster Jensens minde!

VELSIGNELSER:

København Søndre Gren: 23. juni 1963:

Hans Nielsen Birk og Jytte Tange Knudsen Birks to sønner, Carsten Nielsen Birk og Kaj Ole Nielsen Birk, begge velsignet af ældste Don C. Jepson.

Aarhus: 5. januar:

John Phill Andersen og Rita Elinor Andersens søn, Dan René Phill Andersen, velsignet af broder Preben Gissel Jensen.

Viborg: 26. januar:

Axel Overvad Andersen og Birgit Hansen Andersens søn, Kjeld Dahl Andersen, velsignet af sin fader.

Byggemissionærerne

Den 30. januar er følgende byggemissionærer:

Mogens Mogensen
Henning Johansen
Wiggo Grandt Nielsen

blevet forflyttet fra København til den norske mission.

Missionærforflyttelser:	Fra:	Til:
16. januar:		
Brent J. Peterson	Bagsværd	Missionskont.
Jim L. Petersen	Missionskont.	Bagsværd
Vera Dunn	Østerbro	Missionskont.
24. januar:		
Bruce D. Hancey	Brønshøj	Holte
31. januar:		
Arthur Larsen	Kbh. Indre By	Amager
Orville Larsen	Svendborg	Amager
Richard Nielsen	Amager	Svendborg
Franklin Hicks	Amager	Kbh. Indre By
Lawrence Knighton	Bagsværd	Amager
Richard Jensen	Amager	Bagsværd
1. februar:		
Carole Hyden	Odense	Aalborg
Kaye Durfee	Esbjerg	Odense
Margene Anderson	Aalborg	Esbjerg

Missionæsafløsninger:

Følgende missionærer er blevet hæderlig afløst fra deres arbejde i den danske mission:

22. februar:

Gary L. Hansen fra Bountiful, Utah, efter sidst at have arbejdet på missionskontoret.

David K. Sandberg fra Gettysburg, South Dakota, efter sidst at have arbejdet i København i missionærkvartetten.

Larry L. Hansen fra Magna, Utah, efter sidst at have arbejdet i Gentofte.

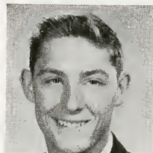
Leon Christensen fra Bountiful, Utah, efter sidst at have arbejdet i Lyngby.

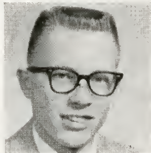
Franklin K. Hicks fra Alamosa, Colorado, efter sidst at have arbejdet i København.

Stanley D. Jensen fra Long Beach, California, efter sidst at have arbejdet som statistik-sekretær.

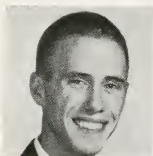
Missionærankomster:

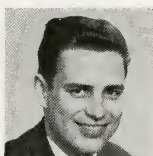
Med S.A.S. via New York er *Bravant William Haslam* fra Murray, Utah, den 11. februar ankommet til den danske mission, beskikket til at arbejde i København.

Gary L. Hansen

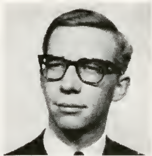

David K. Sandberg

Larry L. Hansen

Leon Christensen

Stanley D. Jensen

Franklin K. Hicks

Bravant W. Haslam

H. P. BALTZER

Begravelsesforretning

(Vanløse Ligkistemagasin)

Begravelser ordnes overalt - egen rustvogn

Jyllingevej 8 - København - (01) 71 75 01

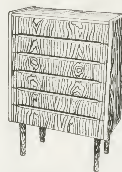
TEAKKOMMODE

som tegn.,
6 skuffer
direkte fra
fabrik

Kun

169,-

50 forskellige
komm. på lager

ØBRO MØBLER

Kommodespecialisten ARNE SANDAHL

— også jeg giver 10 % rabat —

Korsørg. 22 - Løgstørg. 13. ØB 953
Fredag åbent til kl. 20

Corona TAPET

Rigtig hjertelig til lykke ønskes

den 122-årige!

Hjælpeforeningens Hovedbestyrelse

Velkommen til Silkeborg!

Hjælpeforeningen i Silkeborg afholder i tilslutning til grenskonferencen sin årlige bazar i kirkesalen lørdag den 21. marts kl. 19.30.

Vi håber på stort besøg denne aften!

På Hjælpeforeningens vegne
Karen Darre, præsidentinde

Ny udgave af Den Kostelige Perle

DEN KOSTELIGE PERLE, som i lang tid har været udsolgt, er nu kommet i ny, revideret udgave.

Den nye udgave er trykt med ny retskrivning (den gamle udgave var fra 1909), med 2-spaltet sats, og formatet er som MORMONS BOG og LÆRE OG PAGTER.

DEN KOSTELIGE PERLE er indbundet i lækkert, blødt, sort bind, og prisen er

kr. 6.50

Bogen kan bestilles ved indsendelse af beløbet på postgiro 333.38, CHURCH OF JESUS CHRIST OF LATTER-DAY SAINTS, Dalgas Boulevard 164, København F.

Husk på talonen at skrive, hvad der ønskes.

Kirkens Musik, bl. a. »Zions Sange«, søges, ligesom noder af enhver art har interesse. Jørgen Ljungstrøm, Maglegårdsallé 83, Søborg.

Tak! Jeg vil gerne sige hjertelig tak til alle søskende og venner, som var tilstede ved velsignelsen i kirken og receptionen bagefter i anledning af min datters bryllup den 28. december. Tak. Anastasia Valentiner

Ny eller brugt folkevogn? Så snak med Mogens, tel. (01) HE 3280, og vær sikker på et godt køb altid med garanti.

Annoncer under »Personlige« må være redaktionen i hænde den 10. i måneden før udgivelsen. De koster kr. 2.00 pr. linie à 38 enheder.